

samk

Satakunnan ammattikorkeakoulu
Satakunta University of Applied Sciences

PIIA HONGISTO

Yhteisöllisyyden merkitykset partiotoiminnassa

Samoaja- ja vaeltajaikäisten kokemana

SOSIONOMIN TUTKINTO-OHJELMA
2023

TIIVISTELMÄ

Hongisto, Piia: Yhteisöllisyyden merkitykset partiotoiminnassa, Samoaja- ja vaeltajaikäisten kokemana

Opinnäytetyö, AMK

Sosionomi

Kesäkuu 2023

Sivumäärä: 56

Tässä opinnäytetyössä tutkittiin millaisia ajatuksia, toiveita ja käsityksiä 15–22-vuotiailla samoaja- ja vaeltajaikäisillä nuorilla on partiotoimintaa kohtaan. Yhteisöllisyyden merkityksen tutkiminen ja sen näyttäytyminen partiotoiminnassa nuorten näkökulmasta olivat keskeisiä tutkittavia asioita. Tavoitteena oli saada nuorten oma ääni ja mielipide kuuluviin mahdollisimman hyvin. Tutkimuksen kohderyhmäksi rajautui Huittisten Eränkävijät ry lippukunnan yhdeksän samoaja- ja vaeltajaikäistä nuorta.

Teoreettinen viitekehys perustuu sosiaalipedagogiikkaan ja sen näkemyksiin kasvatuksesta sekä ihmisen kehityksestä yhteisöissä. Tätä teoriaa opinnäytetyössä peilataan partiotoiminnan kasvatuksellisiin ikäkausikohtaisiin tavoitteisiin. Pääpainona on tutkimukseen rajatut ikäryhmät, muita ikäryhmiä sivutaan tarvittavan kokonaisuuden selventämisen osalta.

Tämä opinnäytetyö oli laadullinen tutkimus. Tutkimuksellinen osio toteutettiin kaksiosaisena. Yhteisöllisyyden kokemusta ja merkitystä partiotoiminnassa sekä yhteisön toimintaan vaikuttavia asioita tutkittiin soveltaen Learning Café -menetelmää. Verkkopohjaisella kyselyllä tutkittiin jokaisen henkilökohtaisia kokemuksia ja näkemyksiä partiotoiminnasta. Kerättyä aineistoa tulkittiin hermeneuttisen kehän ohjaamana ja aineiston analyysinä käytettiin fenomenologista lähestymistapaa.

Tulokset vahvistivat tutkitun ikäryhmän kohdalla kavereiden merkityksen hyvin tärkeäksi. Yhdessä tekeminen ja uusien asioiden oppiminen sekä itsensä ylittäminen olivat nuorten kokemusmaailman mukaisesti heille merkityksellisiä asioita partiotoiminnassa. Tuloksissa korostui myös luotsin merkitys partioryhmän ohjaamisessa ja ryhmän aktiivisuuden ylläpitämisessä. Yhteisön toimintaan vaikuttavia asioita nuoret kuvasivat hyvin laajasti ja moni esille nousut asia oli yhteydessä myös heidän kiinnostukseensa jatkaa partioharrastusta tulevaisuudessa.

Johtopäätöksenä voidaan todeta partion ikäryhmäkohtaisten kasvatustavoitteiden ohjaavan toimintaa partion arvojen mukaisesti nuoria harrastuksessaan motivoiden. Nuoret kokevat partiotoiminnan olevan kokonaisuudessaan hyvin yhteisöllistä ja yhteisöllisyyttä lisäävää toimintaa.

Avainsanat: partio, partiokasvatus, yhteisö ja yhteisöllisyys

Abstract

Hongisto, Piia: Meanings of communality in Scouting. Experience of explorers and rovers.

Bachelor's thesis

Bachelor of Social Services

June 2023

Number of pages: 56

The purpose of the thesis was to study what kind of thoughts, hopes and experiences of young scouters aged 15–22 have towards Scouting. The meaning of communality and how it appears in Scouting from the perspective of young people were the key issues to be studied. The aim was to get young's own voice and their opinions heard as well as possible. The target group of the thesis was a limited group, nine young scouter of the Huittisten Eränkävijät ry troop.

Social pedagogy and its views on upbringing and human development in communities is the theoretical bases of this thesis. This theory is compared to the upbringing age-specific coals of Scouting. The focus is on limited age groups, other age groups are touched of necessary clarifying.

This thesis was a qualitative study. The study material was collected in two parts. Learning Café and web-based survey were used methods. The study material was interpreted as guided by the hermeneutic circle. As an analysis of a material was used a phenomenological approach.

The results confirmed that the friends are important for the studied age group. Doing things together and learning new things together as well as excelled oneself were meaningful to them in Scouting. The pilot in scouting group has significance meaning of group guiding and keeping up of group activity. The issues that are affecting to the community's working were described very broadly by the young people. Many of the raised issues were also related to the interest of continuing scouting in the future.

In conclusion can be stated, that the age group upbringing goals in Scouting with the values, guides scouting activities and the same time motivating young people in their hobby. Young people feels that Scouting is a very communal activity and increases the sense of community.

Keywords: scouting, scout-upbringing, community and communality

SISÄLLYS

1 JOHDANTO.....	5
2 SOSIAALIPEDAGOGIIKKA	6
3 YHTEISÖT JA YHTEISÖLLISYYS.....	9
4 PARTIOTOIMINTA	10
4.1 Partio historia	10
4.2 Partio Suomessa	11
4.3 Partiokasvatus sosiaalipedagogisessa viitekehyksessä	13
4.3.1 Kasvatustavoitteena suhde yhteiskuntaan	16
5 OPINNÄYTETYÖN TAVOITTEET, TARKOITUS JA TUTKIMUSKYSYMYKSET	20
6 TUTKIMUSMENETELMÄT JA TUTKIMUKSEN TOTEUTUS.....	21
6.1 Tutkimusote.....	21
6.2 Aineiston kerääminen	22
6.2.1 Learning Café	22
6.2.2 Kysely.....	25
6.3 Aineiston analyysi.....	27
6.4 Tutkimuksen eettisyys ja luotettavuustarkastelu	29
7 TUTKIMUKSEN TULOKSET	32
7.1 Yhteisöllisyys partiotoiminnassa nuorten kokemana	32
7.2 Yhteisöllisyyden näyttäytyminen partiotoiminnassa	35
7.3 Nuorten odotukset partiotoimintaa kohtaan	36
7.4 Vaikutusmahdollisuudet ja tulevaisuus	38
7.5 Luotsin merkitys partioryhmän toiminnassa	40
8 JOHTOPÄÄTÖKSET	42
9 POHDINTA	46
9.1 Opinnäytetyön toteutus ja oma oppiminen.....	46
9.2 Tulokset ja jatkotutkimusehdotukset	47
9.3 Tutkimuksen luotettavuus ja eettisyys	48
9.4 Lopuksi.....	49
LÄHTEET	50
LIITE 1.....	53
LIITE 2.....	54

1 JOHDANTO

Lapset ja nuoret kasvavat monenlaisissa yhteisöissä. Lapsen vanhemmilla on kasvatusvastuu ja oma perhe on yleensä lapsen lähin yhteisö, jossa kasvaa ja kehittyä. Harrastustoiminnalliset yhteisöt kasvattavat myös lapsia ja nuoria, etenkin sosiaalisten suhteiden luomisen ja niissä toimimisen näkökulmasta. Yhteiskunnan toimintaan kasvaminen ja valmiudet yhteiskunnalliseen osallistumiseen tarvittavien taitojen kehittymiselle ovat tärkeitä demokratian edellytyksiä.

Yhteisöllisyys kumpuaa yhteisöistä, yhdessä olemisesta sekä yhdessä tekemisestä. Yhteenkuuluvuuden tunne on hyvin tärkeä yksilölle, on hän sitten nuori tai vanha. Se, että kuuluu johonkin yhteisöön ei vielä takaa yhteisöllisyyden tunteen syntymistä. On myös huonoja yhteisöjä, joihin kuuluminen ennemminkin tuottaa huonoa mieltä ja huonoja kokemuksia, jopa riskin rikollisuuteen. Hyvää tuottava yhteisö puolestaan antaa mahdollisuuden kehittää omia taitoja ja luo uskoa omiin kykyihin, sekä luottamuksen tunteen omista mahdollisuuksista edetä eteenpäin elämässä.

Tässä tutkimuksellisessa opinnäytetyössä tutkittiin millaisia ajatuksia, toiveita ja käsityksiä rajatulla ryhmällä 15–22-vuotiaita nuoria on omaa harrastustaan, partiotoimintaa kohtaan. Miten he kokevat yhteisöllisyyden partiotoiminnassa ja millaisia merkityksiä he sille antavat. Tavoitteena oli saada nuorten oma ääni ja mielipide kuuluviin. Kyseisten ikäryhmien pysyvyys partiotoiminnassa on tärkeää, sillä he tulevat koulutuksien jälkeen ottamaan vastuulleen apu- tai ryhmänohjaajan tehtävän ja sitä myöden kasvattajanroolin, nähden harrastustoimintaa aloittavia partiolaisia kohtaan. Tutkimuskysymysten kannalta teoreettiseksi viitekehykseksi nousivat partiotoiminnan, yhteisön ja yhteisöllisyyden sekä sosiaalipedagogisen kasvatuksellisten näkemyksien määrittely ja tarkastelu.

2 SOSIAALIPEDAGOGIIKKA

Partiotoimintaan kohdistuvan tutkimukseni teoreettinen viitekehys perustuu sosiaalipedagogiikkaan ja sen näkemyksiin ihmisen kasvamisesta ja kehitymisestä yhteisössä. Sosiaalipedagogisen ajattelun mukaisesti yksilön kasvu tapahtuu yhteisöissä. Tutkimukseeni osallistuneet nuoret ovat Huittisten Eränkävijät ry lippukunnan jäseniä, joka siten muodosti tutkittavan yhteisön. Lippukunnan toiminta perustuu partiokasvatuksen arvoihin ja toimintaperiaatteisiin. Partiokasvatuksen antamat valmiudet nuorelle osallistua yhteiskuntaan, ovat yksi kansalais- ja demokratiakasvatuksen sosiaalipedagoginen muoto. Seuraavaksi avaan sosiaalipedagogiikan teorian taustaa tutkimukseeni liittyen.

Sosiaalipedagogiikassa kyse on ensisijaisesti ajattelutavasta, miten sosiaaliin kysymyksiin orientoidutaan (Hämäläinen & Kurki, 1997, s. 33). Luonteeltaan ajattelun ja toiminnan perusongelma on sosiaalieettinen, koskien yksilön yhteiskuntaan integroitumista. Ominaista sosiaalipedagogiikalle ja sen keskustelulle on yhteiskunnallisen aikakauden todellisuus. Yhteiskunnallinen todellisuus muuttuu ajan kuluessa, siihen vaikuttaen niin aatteelliset ja poliittiset virtaukset kuin yhteiskunnalliset liikkeetkin. Näin ollen sosiaalipedagoginen ajattelu ja toiminta tapahtuvat aina erilaisten ihmis-, yhteiskunta-, moraali- ja tiedekäsitysten vaikutuspiirissä. (Hämäläinen & Kurki, 1997, s. 13–14.)

On tärkeää tuntea sosiaalipedagogiikan historiasta sen kaksi kehityslinjaa. Toinen näistä painotti yleistä yhteiskunnallista kasvatusta ja toinen keskittyi sosiaalisten ongelmien kohtaamiseen kasvatuksellisin keinoin. Nämä kaksi hyvin erilaista tulokulmaa kuvaavat hyvin sosiaalipedagogiikan olemuksen kaksoisluonnetta. (Nivala & Ryyänen, 2019, s. 56–57.) Opinnäytetyössäni keskityn sosiaalipedagogiikan yleiseen tehtävään, joka koskee lähtökohtaisesti kaikkia, mutta tässä tutkimuksessa erityisesti partiotoimintaa.

Sosiaalipedagogisuus havainnollistuu ja määrittyy kolmen osa-alueen: yksilön, yhteisön ja yhteiskunnan kolmikehässä niin, että kasvatustoiminnassa

huomioidaan kaikille kolmelle osa-alueelle ominaiset ominaispiirteet samankaltaisesti. Yksilö otetaan huomioon hänen oman potentiaalinsa löytymisen ja kehittymisen näkökulmasta. Kasvatuksellinen toiminta kohdennetaan henkilön persoonallisen kasvun tukemiseen, samalla tukien henkilön omaa toimijuutta ja osallisuuden vahvistumista. Kuten aiemmin jo kirjoitin yksilön kasvun tapahtuvan yhteisöissä ja yhteisöllisesti, kasvatuksessa tuetaan myös yhteisöjen ja yhteisöllisyyden kehittymistä. Edistämällä yhteisöjen kasvatuksellisia prosesseja mahdollistuu yksilön kasvu yhteiselämään ja näin myös ihmisen yhteisöllinen puoli vahvistuu samalla. Yhteiskunnallisten sidoksien osalta kasvatuksessa tuetaan yksilön kiinnittymistä yhteiskuntaan, kuten oman paikan löytämistä yhteiskunnan jäsenenä sekä edelliseen liittyvää kriittistä ja reflektiivistä yhteiskunnallista lukutaitoa, kansalaisuutta ja yhteiskunnallista toimijuutta. (Nivala & Ryyänen, 2019, s. 28.) Partion kasvatustavoitteissa on monia yhtymäkohtia sosiaalipedagogiikan kasvatuksellisen kolmikehän mukaiseen kasvatustähtäykseen. Opinnäytetyöni luvussa 4 kerron tarkemmin partion kasvatustavoitteista.

Yksilön kasvun tapahtuessa yhteisöissä. On mielestäni tärkeää pohtia, millainen yhteisö on, ja minkälainen yhteisö tukee kasvua, sekä millaisilla kasvatuksellisilla keinoilla toivottavaa yhteisöllisyyttä voidaan tukea. Dialoginen vuorovaikutussuhde, jossa osapuolet ovat tasa-arvoisesti toisiinsa suhtautuvia, yhdessä etsivät merkityksiä ja oppivat maailmasta sekä toisista ihmisistä, on arvoperustan lähtökohta. Näin ihmisten väliset suhteet ja niiden luominen yhteisössä antavat merkitystä yhteisöllisyydelle. Lisäksi yhteys ihmisten välisessä toiminnassa vahvistaa yhteenkuuluvuuden tunnetta. (Nivala & Ryyänen, 2019, s. 111–112.)

Nuorisotyö on sosiaalipedagogiikan perinteisin ja laajin toimintaympäristö. Suomessa nuorisotyöllä on pitkä historia, vaikka sosiaalipedagogiseksi työkseen sitä ei ole totuttu nimeämään. Luonteeltaan se on nonformaalia tavoitteellista kasvatustyötä, jota monet eri tahot erilaisissa ympäristöissä tekevät nuorten parissa. (Nivala & Ryyänen, 2019, s. 243; Kurki, 2006, s.173; Hämäläinen &

Kurki, 1997, s. 38.) Partio toiminta on yksi nuorisotyön muoto ja Suomen Partiolaiset – Finlands Scouter ry (jäljempänä Suomen Partiolaiset) onkin Suomen suurin nuorisojärjestö. ”Sosiaalipedagogisena toimintana nuorisotyössä tuetaan nuoren kasvua sekä nuorten välisissä yhteisöllisissä vertaissuhteissa että yksilölliseen kohtaamiseen perustuvissa pedagogisissa suhteissa, joita rakentuu nuoren ja aikuisen välille” (Nivala & Rynnänen, 2019, s. 244). Ohjatussa toiminnallisessa nuorisotyössä korostuu nuorten osallistumisen ja toimijuuden tukeminen, yksilöllisten potentiaalien kehittämiseen ja itsetoteutukseen rohkaiseminen sekä toiminnallinen yhteisöllisyys. (Nivala & Rynnänen, 2019, s. 245–246.) Partiota harrastavat lapset ja nuoret kokoontuvat yhdessä viikoittain harrastuksensa pariin. Aikuisen johdolla uusien asioiden oppiminen ja yhdessä toimiminen partion arvoperustan mukaisesti, tukevat lasten ja nuorten kasvua sekä kehitystä.

Filosofi Martin Buber korostaa kasvatuksen merkitystä yhteisöllisyyden saavuttamisessa ja tukemisessa. Hän on peräänkuuluttanut uudenlaista kasvatuskäsityksen tavoittelua, jossa yhteisöllisyyteen kasvatusta tapahtuu yhteisössä, aidon, toiset huomioivan läsnäolon avulla. Hän kuvaakin miten luonto on rinnastettavissa yhteisöllisyyteen kasvatuksellisesti. Luonnossa ihminen liikkuu ja oppii asioita kuin itsestään, kokemalla ne itse todeksi. Yhteisöllisyyteen kasvattaminen on mahdollista vain, jos on yhteisöllisyyteen kasvattava yhteisö. (Buber, 2008, viitattu lähteessä Nivala & Rynnänen, 2019, s. 137.) Luonnossa liikkuminen on osa partio toiminnan kokonaisuutta. Yksi partion kasvatustavoitteista on luontosuhteen luominen sekä vastuun kantaminen elinympäristöstä. Partiossa uusia taitoja opetellaan yhdessä ja toimitaan paljon ryhmissä, näin ollen kokemuksellisuus luo lisää yhteisöllisyyden tunnetta.

Sosiaalipedagogiikan lähialoja ovat sosiokulttuurinen innostaminen, aikuiskasvatus ja erityiskasvatus. Niillä on monia hyvin samoja kuvaavia piirteitä ja yhtymäkohtia kuin sosiaalipedagogiikalla.

3 YHTEISÖT JA YHTEISÖLLISYYS

Opinnäytetyöni yksi tutkittavista asioista oli yhteisöllisyys partiotoiminnassa. Selvitin tutkimuksessani, miten nuoret määrittävät yhteisöllisyyttä ja millaisia merkityksiä he yhteisöllisyydelle antavat, sekä millaiset asiat nuorten mielestä vaikuttavat yhteisön toimintaan. Seuraavaksi määrittelen lyhyesti yhteisön ja yhteisöllisyyden käsitteitä.

Käsitteinä yhteisö ja yhteisöllisyys ovat paljon käytettyjä. Niiden käyttö on kuitenkin hyvin väljää ja usein niillä tarkoitetaan moniakkin eri asioita. Yhteisön tarkasti määrittelyn vaikeus perustuu sen abstraktiin olemukseen, koska sitä ei voi kuvata ja rajata konkreettisesti, kuten yksittäinen kylä tai kaupunginosa. Yhteisön ominaispiirteinä voidaan pitää sellaista toiminnallista kokonaisuutta, jossa yhteiset arvot, tavoitteet ja toiminta yhdessä ohjaavat kohti tavoitteiden saavuttamista. (Raina & Haapaniemi, 2007, s. 34; Ryytänen, n.d., s. 7.)

Perhe on tunnetuin yhteisö, johon kuulumme. Olemme jäseninä myös monissa muissa eri pieniyhteisöissä, kuten työ-, opiskelu- tai harrastusyhteisö. Alueellisen ulottuvuuden laajentuessa olemme kuntalaisia ja valtion näkökulmasta kansalaisia. Suurin yhteisö, johon me kaikki kuulumme, on globaali koko maailma sen kaikkine ihmisineen. Partio voidaan nähdä myös monenlaisena ja monimuotoisena yhteisönä. Pienin yhteisö partiossa on oma vartioryhmä, omassa lippukunnassa. Lippukunnat kuuluvat partiopiireihin, jotka puolestaan kaikki yhdessä muodostavat Suomen Partiolaiset. Partion maailmanjärjestöt WAGGGS ja WOSM kuvaavat puolestaan yhteisön laajinta muotoa.

Yhteisöllisyys on kokemuksellinen ja tuntemukseen perustuva tunne, joka kumpuaa ryhmään kuulumisesta ja yhdessä tekemisestä. Yhteisöllisyys on siten ryhmän sisällä kehittyvä ominaisuus. Se ei ole pysyvä tila, vaan jatkuvassa muutoksessa. Luonteeltaan yhteisöllisyyttä edistävä toiminta on ryhmän jäseniä osallistavaa. Se syntyy yhteisön jäsenten keskinäisestä vuorovaikutuksesta, kun ryhmä pyrkii yhteisesti asettamiinsa tavoitteisiin. Toisen ihmisen

kohtaaminen, sekä dialogiset ja vastavuoroiset suhteet ovat yhteisöjen ja yhteisöllisyyden ydintä. Yhteys ihmisten välillä yhteisessä toiminnassa vahvistaa yhteenkuuluvuuden tunnetta. Samalla tavalla ajattelevien ja samoja ihanteita kunnioittavien solidaarinen yhteys on mahdollista globaalistikin. (Nivala & Ryyänen, 2019, s. 130–131; Raina & Haapaniemi, 2007, s. 34; Ryyänen s. 135.)

Partiossa toiminta perustuu yhteisiin arvoihin ja luo näin pohjaa yhteisöllisyyden tunteelle partiolaisten keskuudessa. Partion päämäärät ja arvot ohjaavat toimintaa niin paikallisesti kuin globaalistikin, näin partiolaisten 'ystävyyden yli rajojen' on mahdollista kautta maailman.

4 PARTIOTOIMINTA

Tässä luvussa tutustumme partiotoimintaan. Aluksi kerron sen historiasta ja toiminnan laajentumisesta maailmanlaajuiseksi. Suomessa toteutettavaa partiotoimintaa kuvaan yleisellä tasolla. Partiokasvatus ja erityisesti sen yhteisöön ja yhteiskuntasuhteeseen kohdistuvat kasvatustavoitteet ovat osa tutkimukseni teoreettista viitekehystä. Näiden kasvatustavoitteiden rinnalle nostan esille sosiaalipedagogisia näkemyksiä.

4.1 Partio historia

Partiotoiminta sai alkunsa 1907, kun Englantilainen Robert Baden-Powell järjesti ensimmäisen kokeellisen leirin Brownsea Islandilla, jossa hän testasi kasvatusideoitaan. Vuotta myöhemmin hän julkaisi kirjan "Scouting for Boys" siinä hän kuvaili ja hahmotteli kehittämänsä partiokasvatuksen sisältöä ja rakennetta. Kirja oli suosittu ja se käännettiin pian viidelle kielelle. Se sai aikaan partioliikkeen syntymisen, ja nimi "Partiolaiset" otettiin käyttöön. Toiminta oli alun perin suunnattu vain pojille, mutta myös tyttöjä osallistui alusta alkaen mukaan. Vuonna 1910 perustettiin virallisesti Girl Guide Association Robertin

sisaren Agnesin johdolla, vastaamaan paremmin tyttöjen ja nuorten naisten erityistarpeita. Suomeen partioliike saapui 1910 Ruotsin kautta ja vuotta myöhemmin partiotoimintaa järjestettiin jo yli 30 kaupungissa. Partiotoiminnan kansainvälistyttyä jäsenmäärä ylitti 1 miljoonan vuonna 1922. Samana vuonna perustettiin partiopoikien maailmanjärjestö WOSM (World Organization of Scouting Movement) ja vastaava partiotyttöjen maailmanjärjestö WAGGGS (World Association of Girl Guides and Girl Scouts) perustettiin vuonna 1928. Suomesakin aluksi partiotoimintaa oli erikseen tytöille ja pojille. Suomen Partiolaiset - Finlands Scouter ry perustettiin vuonna 1972. Tämän jälkeen Suomessa aloitettiin perustamaan myös yhteislippukuntia, joissa toimii sekä tyttöjä että poikia. Keskusjärjestönä Suomen Partiolaiset kuuluu molempiin partion maailmanjärjestöihin ja tehtävänä on huolehtia siitä, että Suomessa tehtävä partiotoiminta on WAGGGS:in ja WOSM:in periaatteiden mukaista. Tarkoitus on viedä maailmanjärjestöjen luomia tavoitteita eteenpäin Suomessa tehtävässä partiotoiminnassa. WOSM:n jäsenmäärä on tällä hetkellä yli 57 miljoonaa ja toimintaa on yli 170 maassa. WAGGGS:n toiminta on laajentunut yli 150 maahan ja jäseniä on yli 10 miljoonaa. (Suomen Partiolaiset, 2020a, s.13–18; World Organization of the Scout Movement, n.d.; World Association of Girl Guides and Girl Scout, n.d.)

4.2 Partio Suomessa

Suomen Partiolaisten toiminnassa on mukana vuosittain yli 65 000 jäsentä. Lippukuntia on monenlaisia, tyttö-, poika- ja yhteislippukuntia sekä meri- ja maapartiotoimintaa. Lippukuntia on Suomessa noin 700, eli partiotoimintaa on lähes kaikissa Suomen kunnissa. Lippukunnat jakautuvat partiopiireihin. Ruotsinkielisen partiotoiminnan tuesta vastaa Finlands Svenska Scouter ry, joka on ruotsinkielisten lippukuntien muodostama partiopiiri. Keskusjärjestönä Suomen Partiolaiset edustaa koko partioliikettä Suomessa ja vastaa Suomessa toteutettavasta partio-ohjelmasta sekä toimintaedellytysten kehittämisestä. Keskusjärjestön yhtenä tehtävä on tuottaa ohjelmamateriaaleja, koulutusta,

viestintää ja tapahtumia partiopiireille ja paikallisten lippukuntien käyttöön. (Suomen Partiolaiset, n.d.-c.)

Partiotoiminnan kohderyhmänä ovat 7–22-vuotiaat lapset ja nuoret. Partiotoiminta on suunniteltu toteutettavaksi ikäkausittain seuraavasti: sudenpentu (7–9-vuotias), seikkailija (10–12-vuotias), tarpoja (12–15-vuotias), samoaja (15–17-vuotias) ja vaeltaja (18–22-vuotias). Alle 7-vuotiaat voivat osallistua toimintaan perhepartiossa läheisen aikuisen kanssa. Sisupartio on erityistä tukea tarvitseville kohdennettu partiotoiminnan muoto. Uusimpana toiminnassa on aloitettu partiokerho. Koulupäivien yhteyteen sijoitettuna se on osa Harrastamisen Suomen mallia. (Suomen Partiolaiset, n.d.-a.)

Paikallinen lippukuntatoiminta on partiotoiminnan ydintä. Oma partioryhmä koontuu suunnitellun toiminnan mukaisesti, usein viikoittain tapahtuvana. Partio on monipuolinen, hyödyllinen ja hauska harrastus, joka sopii kaikille. Partiossa leikitään ja pelataan, retkeillään ja leireillään, opitaan kokemisen ja tekemisen kautta uusia taitoja, tutustutaan uusiin ihmisiin ja saadaan uusia kavereita, päätetään yhdessä asioista ja jaetaan vastuuta, harjoitellaan johtamistaitoja ja koetaan yhdessä ikimuistoisia elämyksiä. Aikuiselle partion harrastaminen on vapaaehtoistyötä, ja partiossa onkin lukematon määrä erilaisia vapaaehtoistehtäviä eli pestejä. Vapaaehtoiset tekevät vuosittain yli 3 miljoonaa tuntia työtä partioharrastamisen mahdollistamiseksi. (Suomen Partiolaiset, n.d.-a.)

Avoimuuden ja yhdenvertaisuuden periaatteiden noudattaminen kaikessa partiotoiminnassa ja päätöksenteossa, sekä kestävän kehityksen periaatteiden noudattaminen ovat keskeisiä asioita toiminnassa. Järjestönä Suomen Partiolaiset on itsenäinen ja voittoa tavoittelematon, sekä puoluepoliittisesti että uskonnollisesti sitoutumaton. Nuoret ovat partiossa aktiivisia toimijoita ja heitä kannustetaan yksilöinä yhteiskunnalliseen ja poliittiseen aktiivisuuteen kuin myös oman uskon tai muun katsomuksen etsimiseen ja luomaan myönteisen

suhteen hengellisyyteen. (Suomen Partiolaiset, 2020b, s. 7–8; Suomen Partiolaiset, 2023, s. 1.)

4.3 Partiokasvatus sosiaalipedagogisessa viitekehyksessä

Kasvatus perustuu aina arvoihin ja sitä voidaan kuvata arvoperustaisena tapahtumasarjana. Kasvatusta tapahtuu erilaisissa konteksteissa, kuten kotona, koulussa, harrastusyhteisöissä ja aina yhteiskunnan tasolle asti. Tavoitteena kaikella kasvatuksella on kasvattaa lapsista ja nuorista hyviä ihmisiä, kunnan kansalaisia. (Kaipio, 1999, s. 11–12.) Kansalaiskasvatuksella on monenlaisia ympäristöjä. Oma koti ja perhe on lapsen lähin kasvatusyhteisö. Koululle on puolestaan asetettu tiedostettuja tavoitteita kasvatuksen suhteen. Se toteuttaa kansalaiskasvatusta opetussuunnitelman mukaisesti. Toimintakykyiseksi kansalaiseksi kasvattamiseen tarvitaan myös muita yhteiskunnan instituutioita. (Nivala, 2006, s. 58–59.) Partio toiminta on yksi nuorisokasvatuksen toimintakenttä. Nuorisokasvatuksen teorian mukaisesti toiminta liikkuu nuorten ja yhteiskunnan välisen suhteen dynaamisella alueella. Kansalaiskasvatuksen tavoitteena on tuottaa nuorille kansalaismoraalia, jolla luodaan yhteiskuntaelämän moraalista perustaa. Jotta demokratia toimisi parhaalla mahdollisella tavalla, se tarvitsee kriittisiä, osallistuvia, ja etujaan valvomaan kykeneviä kansalaisia. (Hämäläinen, 2007, s. 176.)

Suomen Partiolaisten peruskirjan mukaisesti: ”Partio on kasvatustoimintaa, jonka tavoitteena on tukea lasten ja nuorten kasvua heidän yksilölliset ominaispiirteensä huomioon ottaen. Päämääränä on persoonallisuudeltaan ja elämäntavoiltaan tasapainoinen, vastuuntuntoinen, aktiivinen sekä itsenäisesti ajatteleva paikallisen, kansallisen ja kansainvälisen yhteisön jäsen.” (Suomen Partiolaiset, 2020b, s. 6.) Partio toiminnan päämääränä se määrittää ja linjaa kaikkea Suomessa tapahtuvaa partio toimintaa.

Lapsen tai nuoren kehittyminen yhteisössä muokkaa hänen persoonallisuuttaan. On tärkeää huomioida sosiaalisen vuorovaikutuksen merkitys, koska se

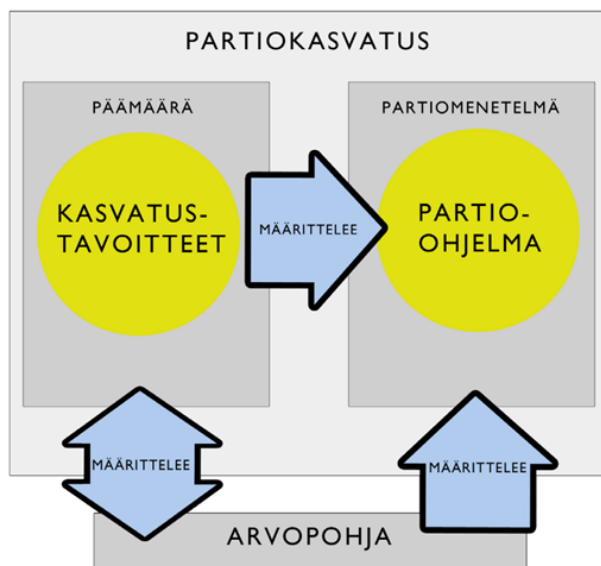
on sidoksissa persoonallisuuden kehitykseen. Erik H. Erikssonin psykososiaalisen kehitysteorian mukaan keskilapsuuden ikävaiheella on merkittäviä vaikutuksia lapsen kognitiiviselle ja sosioemotionaalille kehitykselle. Positiivisen käsityksen muodostuminen itsestä ja omista kyvyistä ovat keskeisessä asemassa lapsen kehityksen ja psyykkisen hyvinvoinnin kannalta, sekä suojaa lasta myös mahdollisilta myöhemmiltä käyttäytymisongelmilta. (Nurmi ym., 2014, s. 78.)

Sosiaalipedagogiassa ihmiskäsityksen tai hyvän elämän käsityksen määrittäminen tarkasti on vaikeaa. Historian saatossa ajatteluperinteessä on ollut erilaisia painotuksia, mutta lopulta ihminen ja hyvä elämä ymmärretään kuitenkin yhteisöllisesti. Samanaikaisesti painotetaan yksilön autonomian merkitystä hyvän elämän elämisellä niin, että koko yhteiskunta voi hyvin ja hyvinvointi lisääntyy. (Launonen & Puolimatka, 2000, s. 42–45.)

Partiotoiminnan ikäryhmistä keskilapsuuttaan parhaillaan eläviä ovat sudennut ja seikkailijat sekä osittain tarpojatkin. Edellä mainitut ryhmät muodostavatkin suurimmat ikäryhmät toiminnassa. Valitettavan moni nuori keskeyttää partion seuraavaan ikäkauteen, samoajaksi siirtyessään. Partio-ohjelmalla olisi tarjota heille vielä monia uusia haasteita ja mahdollisuuksia uusien asioiden oppimiseen ryhmässä, niin itsensä kehittämisen kuin yhteisön näkökulmasta. Partiokasvatuksen yhteiskunnallisen vaikuttamisen tavoitteissa samoaja- ja vaeltajaikäryhmiä ohjataan demokraattisen päätöksenteon työskentelytapoihin, tunnistamaan yhteiskunnan rakenteita ja kehittämään halua olla itse mukana vaikuttamassa asioihin niin Suomessa kuin Suomen ulkopuolellakin. (Suomen Partiolaiset, 2018, Kasvatustavoitteet.) Näköalan laajentuminen omasta itsestä ja omasta ryhmästä laajempaa kontekstia käsittäväksi tapahtuu vaiheittain.

Partiokasvatusta havainnollistava kuvio 1 osoittaa kehämäisesti, miten arvojen ja tavoitteiden perusteella muotoutuu partio-ohjelma. Partiotoiminnan jokaiselle ikäkaudelle on luotu omat kasvatustavoitteet, jotka tarkentavat partion

päämäärää. Partiolaisten arvot määritetään partioihanteissa ja ne ilmenevät myös partiolupauksessa ja partiolaisen tunnuksessa. Partioihanteet kiteyttävät arvopohjaa ja ne on porrastettu ikäkausien kasvun myötä vastaamaan ikäkauden tyypillisiin kasvuhaasteisiin. Partiomenetelmä puolestaan kertoo, miten partion päämäärän voi saavuttaa. Kasvatustavoitteisiin ja partiomenetelmään pohjautuu partio-ohjelma, joka antaa käytännön ohjeita toimintaan. (Suomen Partiolaiset 2020a, s. 22–24.)

Kuvio 1. Partiokasvatus (Suomen Partiolaiset, n.d.-b)

Partion yleiset kasvatustavoitteet on jaettu neljään osaan:

1. Suhde itseen. Se kuvastaa miten partiolainen pitää huolta itsestään ja kehittää itseään ihmisenä. Terveiden, turvallisuuden ja hyvien elämäntapojen noudattaminen ovat tärkeitä asioita. Oman osaamisen kehittäminen, ongelmanratkaisukyvyt ja uusiin haasteisiin heittäytyminen sisältyvät kasvatustavoitteisiin.
2. Suhde toisiin ihmisiin. Kuvastaa partiolaisen suhtautumista toisiin ihmisiin, kuten toisen ihmisen kunnioitus ja huomioiminen. Omien ennakkoluulojen tunnistaminen sekä valmius muuttaa niitä, ovat tärkeitä asioita. Ystävyyssuhteiden luominen ja rehellisyys kuvaavat miten toimia osana erilaisia sosiaalisia ryhmiä.
3. Suhde yhteiskuntaan. Miten partiolainen toimii osana erilaisia yhteisöjä sekä miten hän pystyy vaikuttamaan yhteisiin asioihin, niiden

hoitamiseen niin paikallistasolla kuin globaalisti. Partiolainen rakentaa rauhaa ja tuntee vastuunsa sekä toimii kestävän kehityksen mukaisesti.

4. Suhde ympäristöön. Kuvastaa miten partiolainen elää ja vaikuttaa vastuullisesti sekä kestävästi omaan elinympäristöönsä liittyvissä asioissa, huomioiden myös tulevat sukupolvet.

Partion kasvatustavoitteet on edelleen jaettu pienempiin osa-alueisiin tavoitettavuuden saavuttamiseksi. Ikäkausikohtaisten kasvatustavoitteiden laadinnassa on otettu huomioon kunkin ikäkauden kasvuhaasteet. Ne perustuvat siihen, missä tahdissa lapset ja nuoret keskimäärin kehittyvät. (Suomen Partiolaiset, 2020a, s. 24.)

Seuraavassa alaluvussa kuvaan yksityiskohtaisemmin partion yhteiskuntasuhteen kasvatustavoitetta. Kuten aiemmin kuvasin sosiaalipedagogisen teorian näkemyksestä ihmisen kasvun tapahtuvan yhteisössä, on mielestäni tärkeää tarkastella tarkemmin, miten asetetuilla kasvatustavoitteilla voidaan tukea lapsen ja nuoren kasvua sekä kehitystä yhteisössään. Tutkimukseni kohdistui samoaja- ja vaeltajaikäisiin nuoriin, joten kuvaan kyseisten ikäryhmien kasvatustavoitteita laajemmin ja muita ikäryhmiä alustuksena selkeämmän kokonaisuuden hahmottamiseksi.

4.3.1 Kasvatustavoitteena suhde yhteiskuntaan

Ryhmässä toimimista sudenpentuikäinen harjoittelee aikuisen johdolla. Seuraavaksi opetellaan vieraammassa pientyhmässä toimimista, edelleen aikuisen johdolla. Ryhmätoiminnassa harjoitellaan pieniä johtamistehtäviä ja myöhemmin vastuulleen saa jo illanmittaisia tehtäviä. Erilaisissa pienryhmissä toimiminen kehittää ja yhdessä toisten kanssa opetellaan vastuullisempien tehtävien hoitamista. Samoajaikäisen nuoren tavoitteena on tunnistaa oman tyyppillisen tapansa olla ryhmän jäsenenä sekä johtaa pienryhmää. Hänen odotetaan jo kykenevän suunnittelemaan ja toteuttamaan vastuutehtävän. Vaeltajanuoren kasvatustavoitteena on osata toimia ryhmässä erilaisissa rooleissa, tarpeen mukaan. Häneltä odotetaan jo ryhmänjohtamistaitoja ja pyrkimyksenä

on johtajana sekä ryhmän jäsenenä kehittyminen. Hän myös sitoutuu itselleen sopiviin projekteihin ja pesteihin. (Suomen Partiolaiset, 2018, Kasvatustavoitteet.)

Sosiaalipedagoginen näkemys kansalaisyhteiskunnallisesta tavoitteesta perustuu näkemykseen, jossa kansalaisen valmiudet ja erityiset kansalaishyveet kehittyvät parhaiten kansalaistoiminnassa itsessään. Toimintaan osallistuminen itsessään asettaa ihmisen välttämättä alttiiksi oppimisprosesseille, oppimaan uutta muiden näkemyksistä, kehittämään omaa avoimuuttaan, suvaitsevaisuuttaan ja vastuullisuuttaan. (Nivala, 2006, s. 61.) Partiossa toiminta perustuu niin henkilökohtaisten taitojen kehittämiseen kuin ryhmässä toimimiseen. Lapset ja nuoret ratkaisevat tehtäviä yhdessä, samalla ongelmanratkaisutaitojen kehittyessä, he oppivat ryhmädynamiikan toimivuutta ja neuvottelutaitoja.

Kansalais- ja demokratiakasvatusta antaa ja luo yleisluontoista yhteiselämän perustaa sekä kehittää nuoren valmiuksia osallistua yhteiskunnalliseen osallistumiseen ja sitä kautta kokemuksen olla osana yhteiskunnan jäsenyyttä. Oman osallistumisen kautta oppimisessa toteutuu näkyväksi kansalaisuuden moninainen luonne sen erilaisissa ympäristöissä. Lisäksi todelliseksi tulee kansalaisuuden ja demokratian kokeminen ihmisten välisissä suhteissa ja yhteistoiminnassa. (Nivala & Ryyänen, 2019, s. 257–258.) Partioryhmässä harjoiteltavat vastuutehtävät ovat aluksi pieniä ja onnistumisen kokemuksen saaminen lapselle on ensiarvoisen tärkeää. Iän ja taitojen karttuessa tehtävät monipuolistuvat, kuten myös toimintakenttä. Alussa oma tuttu ryhmä on turvallinen yhteisö, josta asteittain laajennutaan yhteistyöhön toisten ryhmien ja lippukuntien kanssa.

Yhteiskunnallista vaikuttamista sudenpentuikäisen kasvatustavoitteissa harjoitellaan kantaa ottamisen taidolla yksinkertaisiin kysymyksiin. Tavoitteena on myös oppia tunnistamaan oman paikkakunnan toimijat. Opitaan ymmärtämään mitä demokraattinen päätöksenteko tarkoittaa sekä mitä eri toimijat

tekevät yhteiskunnassa ja miksi nämä kyseiset toiminnot ovat tärkeitä. Omiin asioihin kantaa ottaminen kehittyy sekä perustelun taito. Demokraattisten työkentelytapojen osaaminen ja tieto päätöksenteon etenemisestä niin paikallisella kuin valtakunnallisella tasolla selkeytyy. Samoajanuoren kasvatustavoitteena on ymmärtää julkisen päätöksenteon olevan ihmisten välisiä sopimuksia, joihin kaikilla on mahdollisuus ja oikeus vaikuttaa. Yhteiskunnallisten rakenteiden ymmärtäminen sekä päätöksenteon erilaiset tasot, sekä yhteiskunnallisen keskustelun seuraaminen ja vaikuttamiseen osallistuminen ovat ikäryhmän tavoitteita. Häneltä odotetaan myös yhdistystoiminnan perusteiden tuntemista. Vaeltajaikäisen tavoitteena on löytää oman paikkansa yhteiskunnallisena vaikuttajana. Tavoitteena on nuorelle kehittyä halua ja kyky olla mukana vaikuttamassa yhteiskunnallisiin asioihin, myös Suomen ulkopuolella. Yhteiskunnallisten rakenteiden tunnistaminen Suomessa ja Suomen ulkopuolella sekä tieto niiden vaikutuksista ovat myös tavoitteena. (Suomen Partiolaiset, 2018, Kasvatustavoitteet.)

Sosiaalipedagogiikan kansalaiskasvatuksen tehtävä on demokraattisen yhteiselämän edistäminen. Demokratiaa ei nähdä vain valtiomuotona tai järjestelmän ominaisuutena vaan sen tekevät ihmiset todeksi keskinäisessä vuorovaikutuksessaan. Demokratia nähdään yhteisöllisenä ja moraalisenä elämäntapana. Demokratia tarvitsee ihmisiä, jotka sitoutuvat tasa-arvoisen ja oikeudenmukaisen yhteiskunnan rakentamiseen ja kehittämiseen yhdessä. Sen elinvoimaisuus on edellisten täyttymisen ehto ja samalla ihmisten kokemus kuulumisesta osaksi yhteiskuntaa ja lähiyhteisöjään syventyy. (Nivala & Ryyänen, 2019, s. 166.) Itse osallistuminen yhteisten asioiden hoitamiseen, demokraattiseen yhteiselämään ja kansalaisena toimiminen ovat itsessään kasvattavia. Osallistumisen kautta todellistuu kansalaisuuden erilainen luonne eri ympäristöissä. (Nivala & Ryyänen, 2019, s. 257–258.) Partiossa opetellaan ottamaan kantaa asioihin ja perustelemaan näkemyksensä. Toiminnassa itsessään harjoitellaan demokratiaa mm. ratkaisemalla partiotaitokilpailuissa annettuja tehtäviä. Lapset ja nuoret neuvottelevat, keksivät yhdessä ratkaisuja

ja kannustavat toisiaan. Samalla opetellen pitämään huolen omasta edustaan tasa-arvoisesti ja oikeudenmukaisesti.

Yhteisöön kuulumisen kasvatuksellinen tavoite sudenpentuikäisellä on Suomessa ja muissa maissa eri kulttuureihin tutustuminen. Tavoitteena on oppia tuntemaan ylpeyttä omasta ryhmästään, noudattaa yhteisiä sääntöjä ja sopimuksia. Opetellaan tuntemaan oman kulttuurin tapoja toimia ja kohtaamaan eri kulttuureja. Yhteenkuuluvuuden kokemus ryhmäänsä ja kiinnostus oman ryhmän asioista kehittyy. Opetellaan toimimaan ryhmän yhteiseksi hyväksi sekä ymmärtämään erilaisia tapoja toimia, kriittisyyden lisääntyessä. Samojaikäryhmän kasvatustavoitteena on oppia tunnistamaan yhteisöt, joihin hän kuuluu sekä myös oman paikkansa niissä. Utelias suhtautuminen eri kulttuureja kohtaan ja oman käsityksen muodostaminen siitä, millaisen kulttuurin mukaan haluaa toimia ovat ikäryhmän kasvatuksellisia tavoitteita. Vaeltajaikäisen kasvatustavoitteena on omien yhteisöjensä arvoihin sitoutuminen. Hän elää oman kulttuurinsa edustajana, mutta samalla ymmärtää toisia kulttuureja. Kasvatuksellinen tavoite on nuorelle kehittyä taito olla rakentamassa rauhaa kulttuurien välille. (Suomen Partiolaiset, 2018, Kasvatustavoitteet.)

Sosiaalipedagogisesti koettuun yhteisyyteen perustuvat yhteisöt ovat kiinnostavia. Näissä ihmisten väliset läheiset ja merkitykselliset suhteet vaikuttavat henkilön persoonalliseen ja sosiaaliseen kasvuun. Perinteisesti sosiaalipedagogiikassa ajatellaan toiminnallisen yhteisyyden rakentuvan vuorovaikutuksessa yhteistoiminnassa. Yhteisöllisen yhteenkuuluvuuden tunteen kehittymisen edellytyksenä pidetään pidempikestoista toimintaa. Toiminnalle on asetettu yhteisiä tavoitteita ja niihin myös sitoudutaan. Yhdessä saadaan onnistumisen ja epäonnistumisen kokemuksia. Lisäksi yhteisön jäsenten keskinäiset suhteet ja heidän vapautensa ovat jollakin tavalla säänneltyjä. Symbolisen yhteyden voivat muodostaa esim. yhteinen kulttuuriperintö tai jaettuihin ihanteisiin perustuvat symboliset merkitykset. Symbolisessa yhteydessä yksilölle riittää tieto samalla tavalla ajattelevien olemassaolosta. Usein kuitenkin koettu yhteisyys on sekä toiminnallista yhteyttä että symbolista yhteyttä. Samalla

tavalla ajattelevien ja samoja ihanteita kunnioittavien solidaarinen yhteys on mahdollista globaalistikin. Monet yhteisötutkijat näkevätkin nykypäivän yhteisöjen rakentuvan ennemminkin yhteisten ajattelutapojen, yhteisten elämäntyylien ja elämysten aikaansaaman koetun yhteisyyden pohjalta. Yhteisöt ovat myös enenevässä määrin ajassa koko ajan muuttuvia ja uudelleen määrittyviä sekä hetkellisiä ja intensiivisiä. (Nivala & Ryyänen, 2019, s. 130–132.) Partioiminnan ollessa maailmanlaajuista, symbolisella ja solidaarisella yhteydellä on merkitystä, varsinkin nykyhetken enenevässä määrin kansainvälistyvässä maailmanpoliittisessa tilanteessa. Näkisin kuitenkin koetun toiminnallisen yhteisöllisyyden olevan hyvin merkityksellinen asia etenkin lapsille, nuorilla ja nuorilla aikuisilla on kykyä tuntea symbolisen yhteyden laajempaa merkitystä.

5 OPINNÄYTETYÖN TAVOITTEET, TARKOITUS JA TUTKIMUSKYSYMYKSET

Opinnäytetyön tutkimusongelma oli selvittää, miten nuoret määrittelevät yhteisöllisyyttä partioiminnassa heidän näkökulmastaan. Millaisia merkityksiä he antavat yhteisöllisyydelle ja miten yhteisöllisyys heidän mielestään konkreettisesti tulee esille partioiminnassa. Tutkimuksessa selvitettiin myös, millaisia asioita nuoret nostavat esille kuvatessaan partioimintaa ja mitkä asiat he kokevat henkilökohtaisesti itselleen merkityksellisiksi partioiminnassa.

Tutkimuskysymykset ovat:

- Millaisia merkityksiä nuoret antavat yhteisöllisyydelle partioiminnassa?
- Miten yhteisöllisyys näyttäytyy partioiminnassa nuorten kokemana?
- Mitä nuoret odottavat partioiminnalta?

Tutkimuksen kohderyhmänä oli Huittisten Eränkävijät ry lippukunnan samoajaikäiset ja muutama vaeltajaikäinen nuori. Tutkimusaineiston koko

määräytyi Pyhän Korkean Paikan partioleirille 2. – 8.1.2023 osallistuvien keskuudessa. Partioleirisuunnittelu sai alkunsa ryhmän yhden jäsenen ideasta. Leirin tukikohtana toimi opinnäytetyön tekijän vanhempien mökki Pyhätunturin kupeessa Pelkosenniellä. Partioleirin ohjelman ja vastuutehtävät ryhmä suunnitteli, jakoi ja toteutti itse. Opinnäytetyötutkimusroolin lisäksi olin leirillä kuljettajan ja valvovan aikuisen osassa.

Opinnäytetyötutkimuksen yhteistyökumppanilleni Suomen Partiolaisille toivon tutkimukseni tuloksista olevan hyötyä lasten ja nuorten partioiminnan ja etenkin paikallisten lippukuntien toiminnan markkinoinnissa uusille, tuleville partolaisille. Partion jäsenenä pysyvyyteen toivon myös tutkimuksesta löytyvän vastauksia.

6 TUTKIMUSMENETELMÄT JA TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

6.1 Tutkimusote

Opinnäytetyö on laadullinen tutkimus ja se kuvaa todellisen elämän tilanteita ja ihmisten tuntemuksia. Tavoitteena on saada kuvaus moninaisuudesta ja tutkia aiheita mahdollisimman kokonaisvaltaisesti, sekä etsiä vastauksia ihmisten merkityksellisinä ja tärkeinä kokemilleen asioille. (Vilka, 2021a, s.118.) Tutkijana minulle se tarkoitti nuorten toiminnan päämäärien ymmärtämistä ja heille merkityksellisten asioiden etsimistä partioiminnan parissa. Vilkan (2021a, s. 67) mukaan tutkijan tavoite on kuvata ja selittää tutkimuskohteen ymmärryshorisonttia, jossa hän toimii. Tässä tutkimuksessa se tarkoitti partioiminnan ympärillä tapahtuvaa nuorten kokemusten ja tuntemusten tutkimista, niin toimintaa kuin yhdessä olemista kohtaan. Laadulliselle tutkimukselle luonteenomaista on myös tutkijan oma ymmärryshorisontti, koska se vaikuttaa tutkimuksessa tehtyihin valintoihin, tulkintaan ja johtopäätöksiin (Vilka, 2021a, s. 67–68). Tavoitteeni ei ollut yksittäisen totuuden löytäminen, vaan saada

aikaan kuvaus nuorten kokemasta ja tulkitä sitä mahdollisimman monesta näkökulmasta.

Tutkimusstrategiana oli yhdistelmä syrvey- ja tapaustutkimusta. Syrvey-tutkimukselle ominaista on tiedonkeruu standardoidussa muodossa, kuten kyselylomake. Tapaustutkimuksella puolestaan tutkitaan tarkemmin jotakin yksittäistä asiaa, ja tavoitteena on ilmiön kuvailu. (Hirsjärvi, ym. 1997. s. 134–135.) Tutkimukseni kohdistui ennalta suunniteltuun pieneen ryhmään partionuoria. Käyttämällä eri aineistonkeruumetodeja, pystynen löytämään vastausta näyttävälle todellisuudelle ja henkilökohtaisemmalle kokemuksellisuudelle paremmin ja näin ollen kerätyn tiedon olevan intensiivisempää. Kerätyn aineiston avulla kuvailen, vertailen ja selitän tutkimuksessa saatua informaatiota. (Hirsjärvi, ym. 1997. s. 134–135.)

6.2 Aineiston kerääminen

Tutkimuksellisen osuuden toteutin kaksiosaisena. Yhteisöllisyyden merkityksestä ja sen ilmenemisestä partiotoiminnassa tutkin soveltaen Learning Café -menetelmää Pyhän Korkean Paikan partioleirin aikana. Partioleirin jälkeen jokaisen henkilökohtaisia näkemyksiä, kokemuksia ja odotuksia partiotoimintaa kohtaan tutkin lomakekyselyllä käyttäen Google Forms -pohjaa. Seuraavaksi kuvaan tarkemmin miten toteutin tutkimukseni aineistonkeräämisen.

6.2.1 Learning Café

Pyhän Korkean Paikan leirin neljäntenä päivänä toteutin yhdessä tehtävän tutkimuksellisen osion. Ennen tutkimuksen aloittamista nuoret olivat antaneet suostumuksensa tutkimukseeni osallistumisesta (LIITE 1). Pienryhmissä nuoret loivat yhdessä määritelmää yhteisöllisyydelle partiotoiminnassa ja pohtivat yhdessä yhteistä vastausta siihen. Menetelmävalintaa puoltaa ryhmän yhteisöllisyyden lisääntyminen ja samalla tutkimukseen osallistumisen osalta yhdessä toimiminen. Yksinkertaisen prosessin, joihinkin teemoihin keskittymisen

ja ryhmän yhteisen mielipiteen löytyminen ovat Learning Café -menetelmän tunnuspiirteitä (Innokylä, n.d).

Nuoret suorittivat parhaillaan 24 h Makuupussi Lilja -haastetta ja näin ollen laskettelemaan ja hiihtämään lähteminen ei ollut päivän ohjelmassa. Keittiövuorolaiset olivat valmistelleet ruuan uuniin kypsymään ja kertoivat sen olevan valmis noin tunnin kuluttua. Kello oli puolipäivä ja ehdotin heille spontaanisti tutkimuksen tekemistä. Ajankohta oli mielestäni sopiva, koska kaikki olivat paikalla ja kukaan ei ollut lähdössä mihinkään, sekä nuoret olivat myös ennalta tietoisia tutkimuksen toteutuksesta leirin aikana.

Learning Café eli oppimiskahvila on erilainen tapa ideoida ja oppia asioita yhdessä. Se perustuu ryhmän keskinäiseen keskusteluun ja yhteisen tiedon luomiseen. Yhteistoimintamenetelmän keinoin siinä keskitytään jonkin teeman tai kysymyksen ratkaisuun ryhmässä. Prosessina osallistujat jaetaan ensin pöytäkunnittain pienryhmiin. Prosessin edetessä ryhmät siirtyvät aina seuraavaan pöytään, pohtimaan edellisen ryhmän tuotoksia ja jatkavat niiden ideoimista eteenpäin. Suositeltava osallistujamäärä on 12 henkilöä ja ryhmäkoko 4–6 henkilöä. (Innokylä n.d.)

Alustavasti olin suunnitellut soveltaa Learning Café -menetelmää jakamalla yhdeksän nuorta kolmeen ryhmään, jolloin jokaisessa ryhmässä olisi kolme osallistujaa. Perusteena pienemmälle ryhmäkoolle on heidän entuudestaan tuttu ryhmänsä, koska he tuntevat toisensa jo vuosien takaa. Lopulta tähän tutkimukselliseen osioon osallistujia oli seitsemän, yhden partiolaisen jäätyä pois koko leiriltä sairastumisen vuoksi ja toisen kieltäytyttyä tästä tutkimuksellisesta osiosta. Pohdin hetken ja tein nopean päätöksen muuttaa suunnitelmani ja jaoin heidät kahteen ryhmään. Ryhmäkokojen ollen siten kolme ja neljä henkilöä, mikä vastasi lähes alkuperäistä suunnitelmaa ryhmän kokoonpanon osalta.

Ryhmien muodostuksessa käytin apuna pelikortteja. Jaon osallistujat ensin mielessäni kahteen ryhmään, jossa molemmissa olisi sekä ennalta tietäen aktiivisempia että hieman passiivisempia osallistujia. Tavoitteena oli saada ryhmistä mahdollisimman tasapuoliset ja toimivat. Tähän minua auttoi se, että olin saanut viettää heidän kanssaan jo kolme leiripäivää sekä matkustuspäivän. Näin ollen olin ennalta tutustunut tutkittavaan ryhmään ja saanut seurata heidän keskinäistä vuorovaikutustansa, sekä tehdä huomioita jokaisen ominaisesta luonteesta ryhmässä. Valitsin korttipakasta kaksi ”rouvaa”, kaksi ”jät-kää”, kaksi ”kymppiä” ja yhden ”kurkon”, toisen ollessa musta ja toisen punainen. Jaoin kortit nuorille, jonka jälkeen pyysin heitä etsimään itselleen omaa korttia vastaavan parin. Minulle tutkijana tämä oli ennen kaikkea ilontunnetta tuottava vaihe, sillä he hyppivät makuupusseissaan ympäri mökkiä etsien itselleen parin. Nuoret olettivat saavansa tehdä tehtävän valitun parin kanssa, mutta toisin kävi. Ohjasin ryhmien muodostuvan mustista ja punaisista kortteista. ”Kurko” kortin saanut sai valita oman joukkueensa vapaavalintaisesti, koska hän oli pariton.

Ryhmäjaon valmistuttua kerroin Learning Café -menetelmästä nuorille. Toimintatapa oli heille kaikille uusi, joten annoin ohjeet uudelleen ja varmistin kaikkien ymmärtäneen. Alustukseksi aiheeseen kertasin nuorille taustatietoa erilaisista yhteisöistä ja millaisena ne näyttäytyvät arjessa. Tämän jälkeen jaoin puhtaat paperit ja kyniä ryhmille. Ensimmäisen ryhmän tehtävänä oli pohtia yhteisöllisyyttä partiotoiminnassa. Mitä se nuorille merkitsee ja miten se partiotoiminnassa näkyy heidän mielestään. Toisen ryhmän tehtävänä oli pohtia yhteisön toimintaan positiivisesti ja negatiivisesti vaikuttavia asioita. Millaiset asiat lisäävät yhteisöllisyyttä ja mitkä asiat tai tekemiset puolestaan heikentävät yhteisön toimintaa ja yhteisöllisyyden tunnetta partiotoiminnassa. Kerroin aikaa käytettäväksi noin 10 minuuttia, jonka jälkeen tapahtuisi vaihto. Varmuuden vuoksi kertasin vielä antamani ohjeet, sekä korostin kaikkien mieleen tulevien asioiden ja ideoiden kirjaamista ylös. Työskentely alkoi ja tasainen puheensorina täytti mökin. Toinen ryhmä työskenteli alakerrassa ja toinen yläkerrassa, näin he saivat pohtia asioita rauhassa. Seurasin nuorten

työskentelyä sivusta. Huomasin ryhmäjaon onnistuneen ja tasapuolisuus täytyi. Molemmissa ryhmissä oli puheliaita ja hiljaisempia. Kannustin edelleen molempia ryhmiä ottamaan kaikkien mielipiteet huomioon ja pohtimaan asioita myös laajemmasta perspektiivistä katsottuna. Yhteisöllisyyttä pohtiva ryhmä toisti keskustelussaan useasti esitettyä tutkimuskysymystä. Yhteisöllisyyden käsite ei ollutkaan heille niin selkeä kuin olin ajatellut. Alustavan aikamääreen kuluttua umpeen, kysyin ryhmien tilannetta. Molemmat ryhmät kertoivat haluavansa vielä lisää aikaa. Molempien ryhmien työskentelystä huomionarvoista oli se, että puheliaimmat nostivat ideoita esille. Hiljaisemmat puolestaan myönteilivät tai tekivät tarkennuksia jo kirjattuihin vastauksiin. Noin viiden minuutin kuluttua puheensorinassa oli taukoja ja päättelin ryhmien olevan valmiita, joten tehtiin vaihto. Makuupusseissa olemisen vuoksi ryhmät eivät vaihtaneet paikkaa, kuten Learning Café -menetelmän idea on, vaan minä vaihdoin tuotosten paikkaa. Kertasin samalla ryhmille, mitä heidän nyt kuului pohtia. Molemmat ryhmät jatkoivat työskentelyä ja tekivät omia huomioitaan ja lisäyksiään. Noin seitsemän minuutin kuluttua ryhmät kertoivat olevansa valmiita. Tämän jälkeen kävimme yhdessä lyhyesti läpi ryhmien tuotokset. Lopuksi kiitin nuoria osallistumisesta tutkimukseeni ja samalla muistutin myöhemmin tulevasta kyselyosioista. Epävirallisesti keskustelu jatkui ruokapöydässä aiheen parissa ja joitakin asioita käsitelimme tarkemminkin.

6.2.2 Kysely

Kyselyllä (LIITE 2) jatkoin yhteisöllisyyden merkityksen tutkimista yksilön näkökulmasta. Kyselyn toinen tavoite oli selvittää mitä nuoret odottavat partiotoiminnalta. Kyselylomaketta laatiessani käytin apunani Suomen Partiolaisten verkkosivuilta löytyvää tietoa. Hyödynsin myös aiempia partiotoimintaa käsitteleviä tutkimuksia. Jonna Karvolan opinnäytetyöstä Partion imussa- samoaja- ja vaeltajaikäisten harrastusmotiivit, sekä Heli Lehtomäen opinnäytetyöstä Mielekästä etäpartiota samoajille sain vinkkejä kyselylomakkeen laadintaan ja kysymysten muotoiluun. Lisäksi otin huomioon Hirsjärvi ym. teoksen Tutki ja kirjoita ohjaamana kyselylomakkeen laadinnassa huomioitavia asioita.

Kyselylomakkeen tulee olla selkeä ja näyttää helposti täydennettävältä. Kysymysten ymmärrettävyyteen vaikuttavia asioita ovat mm. kysymyksen pituus, kaksoismerkityksen välttäminen ja ymmärrettävien sanojen käyttö. Spesifit kysymykset ovat myös parempia kuin yleistettävät kysymykset. (Hirsjärvi ym., 1997, s. 202–204.) Kysymykselle on löydyttävä myös perustelu, eli ihan mitä tahansa kyselyssä ei voi kysyä. Tutkimuksen viitekehys, tutkittava ilmiö tai jo tiedossa oleva tieto määrittävät kysymyksen sisältöä. (Tuomi & Sarajärvi, 2018, s. 87.)

Kirjoitin ensin monia vaihtoehtoisia kysymyksiä Post-it lapuille. Sen jälkeen jaottelin niitä aihealueittain ryhmiksi. Poistin päällekkäisyyksiä sisältävät kysymykset, sekä muotoilin kysymysten asetantaa yksiselitteisemmiksi ja kysymyksiä selkeämmiksi. Kysymyksen asetannassa käytin niin strukturoituja-, monivalinta- kuin avoimia kysymyksiä, riippuen kysyttävästä asiasta. Avoimella vastausvaihtoehdolla annoin vastaajalle mahdollisuuden nostaa esille asian tai näkökulman, jota en tutkijana ennalta osannut ottaa huomioon. Tutkittavan näkökulmasta avoimen kysymyksen etuna on päästä kertomaan, mitä hänellä todella on mielessään. Monivalintakysymysten esittäminen puolestaan antaa tutkijalle mahdollisuuden vastauksien vertailuun ja vastaajan puolestaan tunnistaa kysyttävän asian paremmin. (Hirsjärvi ym., 1977, s. 198–201.)

Otsikoin kyselyni lyhyesti: Partio -kysely, Mitä sinä odotat partiotoiminnalta nyt ja tulevaisuudessa. Kyselyn alkuosioon sijoitin vastaajaa taustoittavia kysymyksiä. Seuraava osio sisälsi sitoutumista ja kiinnostusta partiotoimintaa kohtaan kartoittavia kysymyksiä. Kyselyn kolmas osio kohdistui koetun vaikutusmahdollisuuden selvittämiseen ja viimeisin osio puolestaan tulevaisuuden näkymien arviointiin liittyviin kysymyksiin. Kokonaisuudessaan kysely sisälsi 21 kysymystä. Hirsjärvi ym. (1997, s. 203) ohjaa harkitsemaan sekä kysymysten määrää, että järjestystä kyselylomakkeessa sijoittamalla alkuun yleisimmät kysymykset ja loppuosaan spesifimmät. Lomake tulisi myös kyetä täyttämään noin 15 minuutissa. Loin kyselyn Google Forms -pohjalle ja lähetin kysymykset nuorten oman partioryhmän luotsille oikoluettavaksi. Oikoluennassa ei

noussut esiin muutostarpeita. Tämän jälkeen pyysin omaa lastani vastaamaan kyselyyn rauhassa. Häneltä kului aikaa vastaamiseen noin seitsemän minuuttia. Tämän perusteella lähettämäni Partio -kyselyn saateviestiin kirjasin kyselyyn vastaamisen kestävän noin 10 minuuttia, sekä kiitin nuoria jo etukäteen kyselyyni vastaamisesta.

Paluumatkalla Pyhän Korkean Paikan leiriltä muistutin nuoria vielä tulevasta kyselystä. Kyselyn ajankohdan määräytyminen ei tuntunut vaikuttavan nuoriin. Kolme päivää leiriltä kotiinpaluun jälkeen lähetin nuorille WhatsApp -ryhmän välityksellä linkin Google Forms -kyselyalustalle. WhatsApp viestiryhmässä olivat kaikki yhdeksän nuorta, joita tutkimus alkuaankin koski. Vastausaikaa annoin heille kaksi päivää. Lyhyen vastausajan perusteena pidän heidän tietoisuuttaan tulevasta kyselystä. Kaikki yhdeksän nuorta vastasivat kyselyyn annetun ajan puitteissa. Erillinen muistutusviesti ei siten ollut tarpeellinen. Olin myös ennalta alustanut heille kyselyyn vastaamisen tapahtuvan omalla älypuhelimella ja siten olevan mielekäs tapa, sekä suhteellisen nopea tehdä.

6.3 Aineiston analyysi

Tulkitsin keräämääni tutkimusaineistoa hermeneuttisen kehän ohjaamana. Tutkimuksellinen ymmärrykseni muodostuu eri tutkimuksellisten tapahtumien seurauksena. Jokaisen yksilöllisten kokemusten ja niille annettujen merkitysten ymmärtämisestä. (Vilka, 2021b, s. 20–21.) Aineiston analyysinä käytin fenomenologista lähestymistapaa. Se kuvaa parhaiten tutkimukseni aineiston tulkintaa, koska se lähtee ihmisen välittömästä ymmärryksestä tutkittavaa asiaa kohtaan, sekä tarkentuu hänen koettuna todellisuutenansa. Tutkittava tieto saa merkityksensä tutkittavan eletyssä ja koetussa todellisuudessa. (Vilka, 2021b, s. 174.) Fenomenologinen lähestymistapa soveltuu opinnäytetyötutkimukseeni hyvin, koska tarkastelen kerättyä aineistoa kokonaisuutena, enkä pura sitä auki pieniin analyysiyksiköihin kuten sanoihin tai lauseeseen. Tutkittuja asioita peilaan kokonaisuuteen ja teoriaan sekä päinvastoin. (Vilka, 2021a, s. 171–175.)

Käytännössä hermeneuttinen kehä tutkimusaineiston tulkinnassa tarkoitti minulle jatkuvaa vuoropuhelua kerätyn aineiston kanssa. Tutkija palaa aineistoon uudelleen ja uudelleen, tehden uusia tulkintoja aineistosta, samalla oman ymmärryksensä lisääntyen tutkittavien maailmasta (Vilkkä, 2021a, s.180). Learning Café -menetelmällä kerättyä aineistoa koostin ja ryhmittelin samankaltaisuuden perusteella. Oma ymmärrykseni yhteisöllisyyden määrittämisestä partiotoiminnassa kasvoi joka kerta, kun palasin aineiston ääreen. Pohdin, miten oma käsitykseni eroaa nuorten käsityksistä määrittää yhteisöllisyyttä ja miten saisin merkityskokonaisuudet tulkittua nuorten äänellä sekä nuorten maailmasta käsin katsottuna. Fenomenologisen lähestymistavan mukaisesti etsin aineistosta merkityssuhteita ja merkityskokonaisuuksia, jotka yhdistin toisiinsa. Tutkimuskysymykset ohjasivat mielenkiintoani keskittymään tutkimusaineistosta tutkimusongelman ja tavoitteiden kannalta olennaisen suuntaan. (Vilkkä, 2021a, s. 172.) Ensitetoni tutkittavasta asiasta oli vähäinen, koska partiotoiminta oli minulle tutkijana melko vieras toimintaympäristö. Oma arvo maailmani puolestaan on yhtäpitävä sosiaalialan ammattietiikan ja arvojen kanssa. Ihmisarvo, ihmisoikeudet ja oikeudenmukaisuus ovat toiminnan lähtökohtia. Osallisuuden edistäminen itseä koskevissa asioissa, kuten vaikuttamismahdollisuus omiin asioihin mielipiteen kertomisen muodossa, on eettisesti kestävää toimintaa. (Sosiaalialan korkeakoulutettujen ammattijärjestö Talentia, 2018, s.11–16.)

Kyselyaineiston materiaalin tulkinnan taustalla minulla oli jo Learning Café -menetelmällä kerätyn ja tulkitun tiedon ymmärrys. Kävin läpi useaan kertaan kyselyn vastaukset huolellisesti ja erotin aineistosta tutkimuksen kannalta tärkeät asiat. Tutkimuskysymysten kannalta nostin oleellisen tiedon esille ja etsin jälleen samankaltaisuuksia ja merkityksiä. Tuomi & Sarajärven (2018, s. 115) mukaisesti fenomenologit korostavat intuition merkitystä aineiston merkityskokonaisuuksien etsinnässä. Se edellyttää riittävää paneutumista aineistoon, jolloin ikään kuin merkityskokonaisuudet ”nähdään” kerätystä aineistosta. Kirjoittaessani tutkimuksen tuloksia, samalla analysoiden tutkimukseeni saatua

aineistoa, oma ymmärrykseni laajeni tutkittavaa asiaa kohtaan. Palatessani aineiston pariin, tein uusia tulkintoja ja tarkistin tutkimustekstiäni. Lähestulkoon luin, ajattelin ja kirjoitin samanaikaisesti. Analysoin kahdella eri tavalla kerätyn aineiston yhteneväisyyksiä ja eroavuuksia, samalla tehden tulkintaa tutkimuksessa esiinnousseista asioista. Kahdella eri tavalla kerätyn aineiston tutkiminen antoi analyysille ja pohdinnalle moniulotteisia mahdollisuuksia.

Jonna Karvola on 2015 tutkinut omassa opinnäytetyössään; Partion imussa-samoja- ja vaeltajaikäisten harrastusmotiivit, vastaavan ikäryhmän nuorten motiiveja ja kiinnostusta harrastaa partiota. Kysymysasetannan pääpaino on ollut selvittää mitkä tekijät ovat saaneet nuoret pysymään mukana partiotoiminnassa sekä mitkä tekijät pitävät heidät jatkossakin mukana toiminnassa tulevaisuudessa. Tutkimukseni antanee osiltaan vastauksia samoihin kysymyksiin nuorten odotuksista partiotoimintaa kohtaan ja joissakin kohdin pystyin vertaamaan näkemyksiä ja tutkimustuloksia toisiinsa.

6.4 Tutkimuksen eettisyys ja luotettavuustarkastelu

Tutkimuseettisen neuvottelukunnan ohjeen mukaisesti yleisiä eettisiä periaatteita ihmiseen kohdistuvassa tutkimuksessa ovat tutkittavien henkilöiden ihmisarvon ja itsemääräämisoikeuden kunnioittaminen, aineellisen ja aineettoman kulttuuriperinnön sekä luonnon perinnön ja luonnon monimuotoisuuden kunnioittaminen, sekä varmistaa ettei tutkittaville ihmisille, yhteisöille tai muille tutkimuskohteille aiheudu merkittäviä riskejä, vahinkoja tai haittoja. (Tutkimuseettinen neuvottelukunta, 2019, s. 7.)

Opinnäytetyöni ideointi- ja aiheen valinnan yhteydessä kysyin alustavasti partiorhman kolmelta nuorelta heidän mielenkiintoaan osallistua opinnäytetyöni tutkimukseen, kun olin hakemassa heidät viikonloppuna partiotapahtumasta. Kaikki olivat suostuvaisia tutkimukseeni, mutta pienin varauksin. Koska tutkimuksen kohderyhmästä osa on alaikäisiä, kuitenkin jo 15-vuotta täyttäneitä, kysyin myös alustavaa tutkimuslupaa partiorhmaan kuuluvien nuorten

vanhemmilta WhatsApp -viestin välityksellä. Vanhemmat antoivat muodollisen suostumuksensa, mutta korostivat nuorten oman tahdon kunnioittamista tutkimukseen osallistumisen osalta.

Osallistuessaan tutkimukseen, tutkittavalla henkilöllä on oikeus vapaaehtoiseen osallistumiseen, osallistumisensa keskeyttämiseen ilman kielteisiä seurauksia, tai peruuttaa suostumuksensa tutkimukseen milloin tahansa. Tiedonsaantia tutkimuksen sisällöstä, henkilötietojen käsittelystä, tutkimuksen käytännön toteutuksesta on myös määritetty. Ohje korostaa myös tutkittavan oikeutta saada ymmärrettävä ja totuudenmukainen kuva tutkimuksen tavoitteista, mahdollisista haitoista ja riskeistä, sekä tutkimuksen vaikutukset ja mahdolliset hyödyt tulee myös kertoa realistisesti. Tutkijan rooli tulee myös selventää tutkittaville. (Tutkimuseettinen neuvottelukunta, 2019, s. 8–9.) Alaikäisiin kohdistuvassa tutkimuksessa tulee edellisten lisäksi ottaa huomioon tutkimuksen tiedon tuottamisen tapa, jonka lapsi tai nuori ymmärtää. Tutkijan tulee huomioida lapsen ikä ja kehitystaso. Alle 15 -vuotta täyttäneiden osallistumisesta päättää ensisijaisesti huoltaja. 15-vuotta täyttäneiden osallistumiseen riittää hänen oma suostumuksensa, mutta huoltajia on hyvä tutkimuksesta informoida. Joka tapauksessa alaikäinen antaa suostumuksensa tutkimukseen osallistumisesta itse. Tutkijan velvollisuus on keskeyttää tutkimus, mikäli alaikäisen osallistuminen ei ole tutkittavan edun ja tahdon mukaista. (Tutkimuseettinen neuvottelukunta, 2019, s. 9–10.)

Korostin nuorille tutkimukseeni osallistumisen vapautta jo Pyhän Korkean Paikan leirin suunnittelupalaverissa joulukuun alkupuolella 2022, jolloin kokoonnuin ryhmän kanssa ensimmäisen kerran. Samassa tilaisuudessa alustin heitä tulevasta opinnäytetyötutkimuksestani. Tutkimuskysymykset tarkentuivat ja aihe rajautui täsmällisemmin vielä hieman myöhemmin, tutkimussuunnitelmaa laatiessani. Ennen Pyhän Korkean Paikan leirille lähtöä keräsin lomakkeilla (LIITE 1) huoltajan ja nuoren suostumuksen tutkimukseen osallistumisesta.

Tutkimuksen reliabiliteettia pyrin varmistamaan laadukkaalla informanttien alustamisella tutkittaviin aiheisiin liittyen, sekä korostamalla jokaisen annettun vastauksen merkityksellisyyttä, etenkin tutkimuksen kohderyhmän ollessa ennalta hyvin rajattu. Suurin osa nuorista kävi huoltajansa kanssa kotonani ennen leirille lähtöä ja tällöin minulle avautui mahdollisuus keskustella samalla sekä nuoren että huoltajan kanssa opinnäytetyötutkimuksestani. Yhden nuoren vanhempaa en fyysisesti tavannut, mutta WhatsApp -viestien välityksellä asia tuli hoidetuksi. Learning Café tutkimuksellisen osuuden alussa suostumuksensa antoivat vielä täysi-ikäiset leiriläiset sekä loput alaikäistä, joiden suostumus vielä puuttui. Kävin läpi tutkimukseen osallistumisen suostumukset ja varmistin kaikkien halukkuuden osallistua. Muistutin myös mahdollisuudesta keskeyttää osallistuminen tutkimukseeni, sen missä vaiheessa tahansa.

Tutkimuseettisesti tärkeää on tutkittavien anonymiteetin säilyminen sekä kerättyjen tietojen, ja yksilöllisyyden suojaaminen tutkimusprosessin eri vaiheissa (Tutkimuseettinen neuvottelukunta, 2019, s. 11–13). Opinnäytetyösäni en erikseen kerännyt henkilötietoja. Kuvan julkaisuluvan sain useimmilta nuorilta, mutta päädyin kuitenkin pitäytyä kuvan julkaisusta. Kyseessä oli hyvin pieni ryhmä nuoria ja näin ollen kuvasta heidät olisi helposti tunnistettavissa. Tutkimustulosten raportoinnissa puolestaan vastaaja ei ole vastauksen perusteella tunnistettavissa.

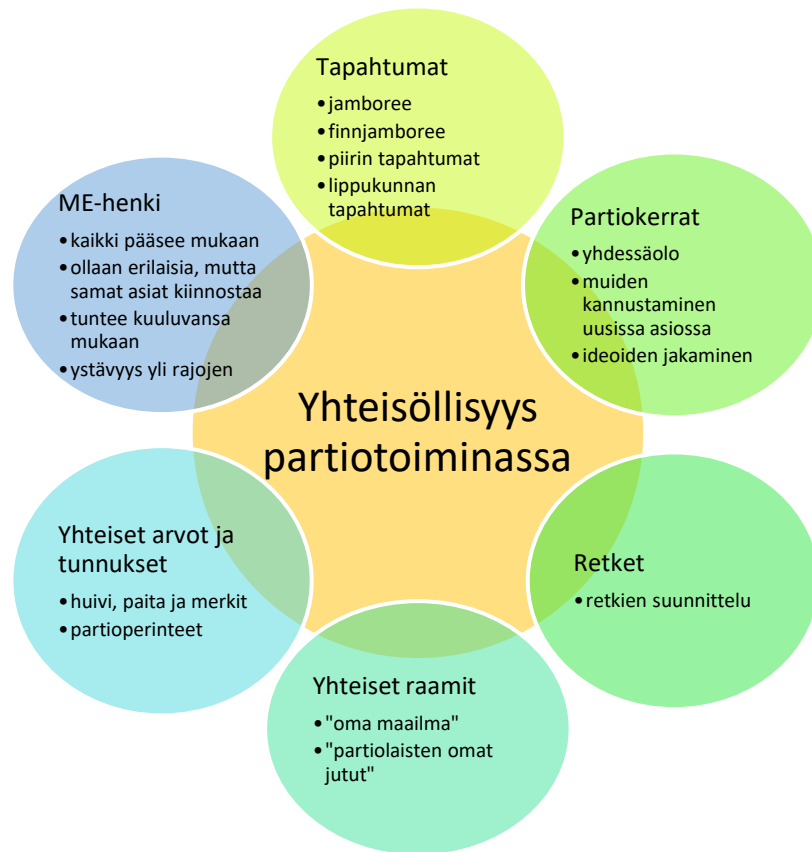
Tutkimuksen validiutta pyrin varmistamaan mahdollisimman tarkalla tutkimustyönraportoinnilla. Tutkimuksen validiuteen näkisin olevan vaikutusta myös tutkimuksellisen kyselyn oikolukeminen ennen sen lähettämistä nuorille, koska minulle tutkijana jotkin partiotermit ja -asiat olisivat saattaneet sekoittaa ja aiheuttaa väärinkäsityksiä.

7 TUTKIMUKSEN TULOKSET

Kyselyn taustakysymyksissä kartoitettiin nuorten ikäjakaumaa, partion aloitusajankohtaa sekä mahdollista keskeytystä partioharrastuksen osalta. Vastaa- jista kuusi oli samoajaikäistä (15–17-vuotias) ja kolme olivat vaeltajaikäryh- mään (18–22-vuotias) kuuluvia. Kaikki olivat aloittaneet partioharrastuksen alle 9-vuotiaana. Vastaa- jista kaksi kertoi keskeyttäneensä partioharrastuksen jossakin vaiheessa, mutta ovat jatkaneet toiminnan parissa pienen tauon jäl- keen. Kuusi vastaajista kertoi saaneensa kaverin liittymään mukaan partiotoi- mintaan. Uusien partiolaisten hankinnan näkökulmasta tämä on merkittävä asia.

7.1 Yhteisöllisyys partiotoiminnassa nuorten kokemana

Yksi opinnäytetyön tutkimuskysymyksistä kohdistui nuorten kokemukseen yh- teisöllisyydestä oman harrastuksensa, partiotoiminnan parissa. Learning Café -menetelmällä he pohtivat ryhmissä mitä yhteisöllisyys heille merkitsee ja mil- laisia merkityksiä he yhteisöllisyydelle antavat partiotoiminnassa. Kuvioon 2 on ryhmitelty ja koottu yhteen nuorten esille nostamat asiat. Yhteisöllisyyttä suu- rimmaksi kuvaavaksi tekijäksi nuoret nostivat partiolaisten yhteiset tapahtu- mat, kuten erilaiset leirit ja tapahtumat. Oman partioryhmän kanssa toteutet- tava partiotoiminta on ydintä yhdessä tekemiselle ja yhdessä olemiselle. Yh- dessä opitaan uusia taitoja ja kannustetaan samalla kaveria. Yhteenkuulu- vuutta nuoret kokevat luovansa ja saavansa yhteisen Me-hengen kautta, jota partion arvopohja ja yhteiset raamit kasvatuksellisestikin ohjaavat. Yhteisölli- syyden merkitystä nuoret antavat myös yhteisille tunnuksille, kuten partiohuivi, -paita ja -merkit. Näistä partiolaiset ovat tunnistettavissa ympäri maailman. Yh- teenkuuluvuus yli rajojen on tunnesidettä luova asia, kun tietää kuuluvansa joukkoon, jossa muitakin kiinnostavat samat asiat. Tutkijana mieltäni lämmittää nuorten nostamat yhteisöllisyyden tunnetta korostavat asiat. Vaikka ollaan eri- laisia, ollaan kiinnostuneita samoista asioista sekä mahdollistetaan kaikkien mukaan pääsy toimintaan.

Kuvio 2. Yhteisöllisyys partiotoiminnassa kooste

Yhteisöllisyyden merkityksen määrittelyä nuorten näkökulmasta henkilökohtaisena kokemuksena lähestyttiin myös kyselylomakkeella hieman eri näkökulmasta. Nuorilta kysyttiin avoimella kysymyksellä mikä on heidän mielestään parasta partiossa, sekä valmiista vastausvaihtoehdoista valiten mistä tykkää eniten partiossa. Uuden oppiminen nousi vastauksista selvästi yli muiden, olle kaikkien vastaajien valitsema. Kaverit, kokemukset ja retket olivat nuorten vastauksissa seuraavaksi suosituimpia. Seitsemän nuorta yhdeksästä pitää leirejä, yhdessä tekemistä ja yhteisöllisyyttä itselleen tärkeänä elementtinä partiotoiminnassa. Kolme neljäsosaa nuorista piti tärkeänä itsensä ylittämistä, nuotiolla olemista, onnistumisia, partiokertoja ja vaeltamista. Yli puolet nuorista kokivat partion arvot, oman ikäkauden tapahtumiin osallistumisen, suurttapahtumat ja uudet ihmiset heille merkityksellisiksi asioiksi. Yksi vastanneista kiteytti avoimessa vastauksessaan kokonaisuuden seuraavasti:

”Suurleirit, yhteisöllisyys ja kaverit, jotka ovat ihan sudari-ikästä asti pysyneet elämässä ja varmasti tulevat pysymään elämässä vielä monet vuodetkin.”

Nuoret olivat vastauksissaan pääosin hyvin samaa mieltä. Vastauksissa suurimmat kannatusluvut saivat partiotoiminnan yhteisöllisyyden ominaispiirteitä kuvaavat asiat. Vaikuttaa siltä, että nuoret pitävät partiotoiminnassa nimenomaan sellaisesta toiminnasta ja aktiviteeteista, joissa yhdessä tekeminen ja elämyksellisyys korostuu. Omien taitojen kehittäminen ja niiden kehittyminen uuden oppimisen kautta motivoi nuoria harrastuksessaan.

Partiossa tekemällä oppiminen on yksi menetelmä kasvattaa lasta ja nuorta. Se on luonnollinen tapa oppia, ja kiinnostaa sekä innostaa lapsia ja nuoria. Uusia kokemuksia on mahdollista saada mm. partiotaitokilpailuissa, jossa oma partiorryhmä muodostaa joukkueen. Joukkueena ratkaistaan annettuja tehtäviä yhdessä. Tehtävää suoritettaessa jokainen jäsen on kohtaavassa vuorovaikutuksessa ryhmän muihin jäseneniin, ryhmä neuvottelee, päättelee ja tekee kompromisseja ratkaisun saavuttamiseksi. Tutkimukseni kohderyhmänä olevat nuoret ovat harrastaneet partiota vaihdellen 8–12 vuotta. Jokaisen henkilökohtaiset taidot kasvat vuosittain ja luottamus omiin kykyihin selvitä uusista haasteista kasvaa tämän myötä. Ryhmässä he oppivat luottamaan uusien haasteiden ratkaisun mahdollisuuteen ja yhteisöllisyyden merkitys syvenee.

Jonna Karvola on päätenyt omassa opinnäytetyössään hyvin samansuuntaisiin johtopäätöksiin tutkiessaan nuorten harrastusmotiveja partiotoimintaa kohtaan. Hänen tutkimuksensa tulosten perusteella nuoret ovat kertoneet leirien, retkien ja yhdessä tekemisen olevan partiossa parhaimpia asioita. Edellä mainitut asiat ovat kaikki yhteydessä yhdessä tekemiseen ja toimimiseen. Yhteisöllisyys muodostuu näistä elementeistä, kun aikaa vietetään yhdessä muiden kanssa. Tältä osin tutkimukseni tulokset ovat samassa linjassa Jonna Karvolan tutkimustulosten kanssa, vaikkakin tutkimuksiin osallistuvien määrässä oli merkittävä ero. Jonna Karvolan tutkimukseen vastasi 203 nuorta ja oma tutkimukseni kohdistui 9 nuoreen.

7.2 Yhteisöllisyyden näyttäytyminen partiotoiminnassa

Yhteisöllisyyden näyttäytymistä partiotoiminnassa lähestyttiin hyvin konkreettisella tasolla, jotta nuorten olisi siihen luontevaa antaa vastauksia. Oman partioyhteisön toiminnan toimivuuteen vaikuttavia asioita kartoitettiin Learning Café -menetelmällä ja kyselyssä aihetta lähestyttiin sitoutumisen näkökulmasta.

Learning Café -menetelmällä nuoret pohtivat yhteisön toimintaan positiivisesti ja negatiivisesti vaikuttavia asioita heidän näkökulmastaan. Seuraavassa kuviossa 3 on kooste ryhmien työskentelyn tuloksista. Huomionarvoista on, että nuoret nostivat esille yhteisön toimintaan positiivisesti vaikuttaviksi asioiksi hyvin paljon samoja tekijöitä kuin mitä he määrittelivät Learning Café -menetelmällä tutkitulle yhteisöllisyyden määrittelylle. Tuloksesta nostaisin esille näkökulman, että nuoret ovat avoimia ja motivoituneita kokeilemaan uusia asioita sekä innokkaita pohtimaan myös vaihtoehtoisia tapoja toimia. He kaipaavat hallinnan tunnetta ja haluavat olla aktiivisia toimijoita tekemässä päätöksiä oman mielenkiinnon kohteen, partiotoimintaan liittyvien asioiden parissa.

Yhteisön toimintaan negatiivisesti vaikuttavia asioita nuorten listaamana voi hyvin verrata toimimattomaan työyhteisöön. Esille nousivat lähes samat asiat. Tutkimukseni kohderyhmän nuorilla on kokemuksia jo erilaisissa ryhmissä toimimisesta, ja he osaavat arvioida kriittisestikin asioita. Eriarvoisuus monesta näkökulmasta nousi ryhmän vastauksessa esille. Se kuvastaa ryhmän arvopohjaa ja tarvetta tulla kohdelluksi tasa-arvoisesti. Tiedon kulun puutteellisuus nousi myös esille. Tässä olisi parannettavaa riippumatta mitä yhteisöä tarkastelee. Nuoret nostivat esille myös toimintatapoihin liittyviä asioita, kuten tehtävien delegointi. Mielenkiintoani tutkijana herätti hyvin rehellinen vastaus; muiden ehdotusten impulsiivinen hylkääminen. Yhteisöllisyyden yksi avaintekijöistä on avoin ja dialoginen vuorovaikutus. Yhdessä etsitään vastauksia asioihin tai ongelmiin, eikä kenelläkään ole oikeutta mitätöidä toisen sanomaa.

Yhteisön toimintaan positiivisesti vaikuttavat asiat	Yhteisön toimintaan negatiivisesti vaikuttavat asiat
<ul style="list-style-type: none"> • yhdessä tekeminen • kaikkien mukaan ottaminen • motivoituneet ihmiset • mahdollisuudet eri tyyppiseen ohjelmaan • uudet kaverit -> oma ihmisverkosto kasvaa • leirit • uusiin asioihin tutustuminen, kokemukset ja muistot jotka yhdistävät ihmisiä • oppiminen muilta • uusien ajatusten esille tuominen • omien näkökulmien laajentaminen 	<ul style="list-style-type: none"> • eriarvoisuus esim. suurleirit • eriarvoisuus lippukuntien ja ryhmien välillä esim. aktiivisuus ja ilmapiiri • ei delekoivat ihmiset • informaation kulkeminen • toteutumattomat lupaukset • liian suuri itsevarmuus pestissä • muiden ehdotusten impulsiivinen hylkääminen • osallistumisen kieltäminen esim. leirille ilman järjestävän tahon suostumusta • vanhaan toimintaan kangistuneet toimintatavat -> uusille ei edes mahdollisuutta

Kuvio 3. Yhteisön toimintaan vaikuttavat asiat nuorten kokemana

Kyselyssä nuorten odotuksista partiotoimintaa kohtaan lähestyttiin sitoutumisen kautta. Kyselyssä nuorille annettiin kymmenen valmista vastausvaihtoehtoa, joista sai valita kolme tai neljä itselle tärkeää asiaa. Annettujen vastausten perusteella nuoret olivat kokonaisuudessaan hyvin yksimielisiä. Kahdeksan nuorta yhdeksästä piti leirejä ja retkiä sekä kavereita ja yhteisöllisyyttä heille merkityksellisimpänä syynä sitoutua partiotoimintaan. Uuden oppimisen mahdollisuuden koki myös yli puolet vastaajista tärkeäksi sitoutumisen osatekijäksi. Oman partioryhmän toiminta sekä partion samoaja/vaeltaja ohjelma sai myös lähes puolet nuorista sitoutumaan partiotoimintaan. Partiotoiminnan monipuolisuus ja vastuun ottaminen itsestä jäivät pienemmälle osuudelle. Partion arvopohjaa ja johtajana toimimista nuoret eivät kokeneet itselleen merkitykselliseksi asioiksi toimintaan sitoutumisen näkökulmasta lainkaan juuri tällä hetkellä.

7.3 Nuorten odotukset partiotoimintaa kohtaan

Odotuksia toimintaa kohtaan voidaan tulkita myös edellisen luvun sitoutumisen kautta. Kiinnostus toimintaa kohtaan motivoi ihmistä ja saa siten sitoutumaan

toimintaan entistä enemmän. Sitoutunut ihminen ei myöskään ole niin herkkä luovuttamaan pienien vastoinkäymisten kohdatessa.

Nuorille esitetyn kysymyksen mistä tykkää eniten partiossa, vastauksia voidaan tulkita myös toisin. Tulkinnan näkökulmaksi voidaan ottaa odotukset toimintaa kohtaan, jolloin voidaan todeta nuorten odottavan partiotoiminnalta uuden oppimista, retkiä ja leirejä, uusia kokemuksia, kavereita ja heidän kanssaan yhdessä tekemistä, yhteisöllisyyttä. Näin ollen yhdessäolo kavereiden kanssa, jotka ovat kiinnostuneita samoista asioista saa heidät sitoutumaan harrastukseensa. Kuulumisen ja yhteenliittymisen tarpeet todentuvat monien hyvinvointiteorioiden perustella, kuten esimerkiksi ehkä tunnetuin, Maslown tarvehierarkia osoittaa.

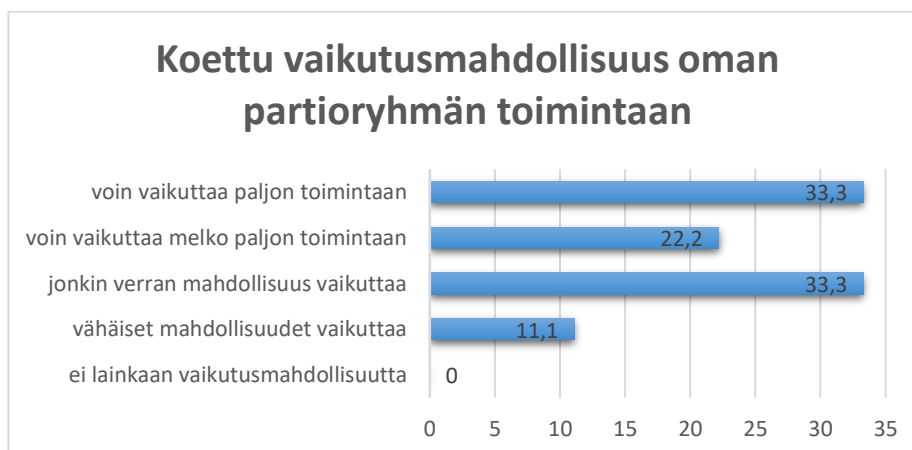
Odotuksia partiotoimintaa kohtaan lähestyttiin kyselyssä myös etsimällä vastausta sitoutumista heikentäviin asioihin. Toimintaan sitoutumista heikentäviä asioita kysyttiin kyselyssä antaen 12 valmista vastausvaihtoehtoa, joista sai valita kolme tai neljä oman sitoutumisen kannalta tärkeää asiaa. Sitoutumista heikentävinä asioina nuorista seitsemän yhdeksästä vastasi kavereiden ja yhteisöllisyyden puutteen olevan heille merkityksellisin asia. Yli puolet nuorista vastasivat mielekkään tekemisen puuttumisen, johtajuuden toimimattomuuden ja huonon ilmapiirin olevan asioita, jotka vähentäisivät heidän kiinnostustaan jatkaa partiotoiminnassa. Mikäli toimintaan kuluisi enemmän aikaa, saattaisi se vähentää kiinnostusta toimintaa kohtaan, kuten myös tiedon saaminen ja sen kulun puutteellisuus.

Nuorten sitoutumista heikentävinä asioina he nostivat itselleen merkityksellisimmiksi asioiksi samoja aiheita, jotka vaikuttavat yhteisön toimintaan negatiivisesti Learning Café -tutkimustulosten perusteella. Tutkimuksen tulos osoittaa nuorten olevan hyvin tietoisia ryhmän toimintaan negatiivisesti vaikuttavista asioista ja tekijöistä. Mielenkiintoista olisi tietää ja tutkia tarkemmin millaiset henkilökohtaiset valmiudet heillä itsellään on vaikuttaa toimintaan, ja miten he itse jäsentävät oman toimintansa omassa partioyhteisössään.

Kaverien merkitys nuorille on tärkeää. Siitä on tehty lukuisia tutkimuksia eri tulokulmista, kuten Riikka Korkiamäen väitöskirja Kaveria ei jätetä! Sosiaalinen pääoma nuorten vertaissuhteissa osoittaa. Siltä osin tutkimukseni tulos ei tuota tietoa, mutta vahvistaa entisestänsä tiedon paikkansa pitävyyttä ja tärkeiden kaverisuhteiden merkitystä. Myös vuoden 2022 nuorisobarometrin mukaan kaverisuhteet ovat merkittävässä roolissa erityisesti alle 20-vuotiaiden nuorten elämässä. Tutkimuksen mukaan nuoret kokivat eniten yhteenkuuluvuutta perheeseen ja ystäväpiireihin. (Nuorisobarometri 2022, s. 63–64.)

7.4 Vaikutusmahdollisuudet ja tulevaisuus

Lähes kaikki nuorista pitivät todella tärkeänä saada vaikuttaa oman partioryhmän toimintaan. Oman vaikutusmahdollisuutensa määrän arvioinnin he kokivat kuitenkin hyvin eriaistaisena. Laadulliselle tutkimusmenetelmälle ominaista on, että se ei selitä kaikkien tutkittavien toimintaa, sillä samankaltaisuuksien ohella myös poikkeavuudet ovat kiinnostavia (Vilka, 2021a, s. 67). Annettujen vastauksien hajonta oli koko kyselyn laajin, jota alla oleva grafiikka (kuviokuva 4) havainnollistaa. Fenomenologinen lähestymistapa antaa mahdollisuuden tulkitella kysymyksen vastauksia monella tavalla, perustuen tutkittavan kokemukselliseen suhteeseen asiasta (Vilka, 2021a, s. 171). Koska kyseessä on joukko nuoria, heillä on hyvin erilaiset lähtökohdat arvioida omaa vaikutusmahdollisuuttaan. Myös annettujen vastausvaihtoehtojen ymmärtämisessä voi olla tulokinnan varaa. Positiivista kuitenkin on, että kaikki nuoret kokevat omaavansa vaikutusmahdollisuutta, sekä heistä yli puolet kokee omaavansa vähintään melko paljon vaikutusvaltaa ryhmän toimintaan.

Kuvio 4. Vaikutusmahdollisuudet oman partioryhmän toimintaan

Oman lippukunnan asioihin nuorista lähes puolet olisi halukkaita vaikuttamaan nykyistä enemmän. Nuoret nostivat vastauksissaan esille muutoshalukkuutta toimintamalleihin, ohjelmiin ja yhteisiin tapahtumiin liittyvissä asioissa. Kommunikoinnin määrän kasvattaminen ja tiedonkulun välittyminen paremmin omassa lippukunnassa olisi tärkeää. Avoimuuden ja uteliaisuuden lisääntyminen yhteisten asioiden hoitamisessa nousi myös esille vastauksissa.

Tulevaisuuden näkymien osalta kaikki nuoret olivat joko todennäköisesti tai ehdottoman varmasti jatkamassa mukana partiotoiminnassa vielä kolmen vuoden kuluttua. Heidän mielestään tulevaisuudessa huomiota tulisi kiinnittää enenevässä määrin mm. seuraaviin asioihin:

”Mielekkäitä tehtäviä ja aktiviteetteja pitäisi löytyä kaikille”

”Yhteistyöhön muiden lippukuntien kanssa, ideoiden jakaminen toisten kanssa.”

”Positiivisen ilmapiirin ja partiolaisten pysyvyyteen iän kasvaessa sekä mielekkääseen ohjelmaan.”

Samoajaikäisenä (15–17-vuotiaana) partioharrastuksen suurimmiksi lopettamisen syiksi vastauksissaan nuoret arvioivat kaveripiirin muuttumisen, toiset harrastukset sekä koulun ja opiskelun, jotka vievät aikaa. Esille nousivat myös mielekkään ohjelman puute, sekä näkökulma, että partio ei välttämättä tarjoa kaikkia lapsia ja nuoria kiinnostavaa ohjelmaa.

Yhteenvetona nuorten vaikutushalukkuudesta voidaan todeta, heidän olevan tietoisia millaisia muutoksia oman lippukunnan toimintaan he haluaisivat tehdä. Samoin heillä on tieto ja ymmärrys, millaiset asiat ja tekemiset hankaloittavat yhteisön toimintaa. Oman henkilökohtaisen vaikutusmahdollisuuden määrittäminen ja sen tulkitseminen ei ole heille yksiselitteistä. Tärkeää kuitenkin olisi, että nuoret kokisivat omaavansa mahdollisuuden vaikuttaa asioihin. Sekä se, että heille kehittyisi halu ottaa kantaa yhteisiin asioihin ja saada aikaan muutosta. Näin he oppisivat olemaan aktiivisia toimijoita niin omassa lippukunnassa kuin laajemmin ajateltuna yhteiskunnan jäsenenä.

7.5 Luotsin merkitys partioryhmän toiminnassa

Partiotoiminnan ollessa hyvin aikuisvetoista nuorempien ikäryhmien osalta, kuten sudenpennut, seikkailijat ja tarpojat ovat, opinnäytetyössä oltiin kiinnostuneita selvittämään myös kuinka suuri merkitys luotsilla (partioryhmän ohjaajalla) on toiminnassa. Kyselyssä pyrittiin selvittämään, millaisia odotuksia luotsin toimintaan kohdistuu ryhmänohjaajana. Kaikki nuoret kokivat luotsilla olevan merkittävä rooli ryhmän toiminnan onnistumisessa ja toimivuudessa. Avoinnissa vastauksissa esille nousivat luotsin oma aktiivisuus toimintaa kohtaan, positiivista ja sitoutumisen asennetta kuvaavat piirteet, sekä luotsin kiinnostus nuoria itseään kohtaan ja heidän kanssansa toimimiseen.

”Kannustava ja sellainen, joka keksii mielenkiintoista tekemistä, eikä aina vain istuta ja kuunnella. Ehkä tärkeimpänä että saa omat ryhmäläisensä pysymään partiossa ihan sudarista lähtien. Saa kannustettua omista ryhmäläisistä luotettavia, vastuullisia ja aktiivisia partiolaisia, jotka pystyvät ja haluavat viedä eteenpäin tällaiselta luotsilta opittuja asioita.”

”Kannustava ja innostunut. Jaksaa yrittää ja ymmärtää, että nuorten elämäntilanteet on erilaisia ja kaikkien elämä muuttuu kovalla vauhdilla kun ollaan nuoria. Vastuuntuntoinen, mutta myös ihminen joka jaksaa nuoria ja viihtyy heidän seurassaan. Hyvä aikuisluotsi sekä luotsi nuorille on myös avoin ja aina valmis keskustelemaan kaikesta.”

Vastausten perusteella tulkitseen nuorten odottavan ryhmän ohjaajalta hyvin lämmintä ja kasvattavaa suhdetta heihin. Perustelen näkemystäni Herman Nohlin luomalla käsitteellä sosiaalipedagoginen kasvatuksellinen suhde. Käsite kuvastaa kasvatuksessa tavoiteltavaa erityislaatuista suhdetta, joka on kahden ihmisen välinen kunnioittava kasvatuksellinen suhde. Se korostaa kahdenkeskisen suhteen merkitystä persoonallisen ja sosiaalisen kasvun tukemisessa, ja sen lähtökohtana on kasvavan ihmisen kokemukset eivätkä kasvatajan odotukset, kuten tapana on ajatella. Suhdetta voisi kuvata jopa rakentuvaksi rakastavaksi suhteeksi, jossa huomio kohdistuu kasvatettavaan ja hänen kasvuunsa, sekä sen potentiaalın huomioimiseen. Tällainen pedagoginen suhde on vapaaehtoinen kasvatettavalle, ja näin hän samalla astuu vapaaehtoisesti auktoriteetin alaisuuteen. Kasvattajan on kunnioitettava kasvavan vapautta ja annettava tilaa itsemääräämiselle toiminnassa. Kasvattajan on samaan aikaan taiteiltava oman auktoriteettinsa, kasvatuksellisten vaikuttamispyrkimystensä ja kasvavan oman kasvun välillä. (Nivala & Ryyänen, 2019, s. 115.) ”Rakkauden ja keskinäisen kunnioituksen lisäksi pedagogisen suhteen perustana ovat luottamus, joustavuus, tilannekohtaisuus, herkkyys ja vastavuoroisuus, jotka mahdollistavat kasvavan ihmisen yksilöllisten tarpeiden ja mahdollisuuksien huomioimisen” (Nivala & Ryyänen, 2019, s. 115). ”Kasvatus ei voi perustua ennalta määritellyn ohjelman tai kaavan toteuttamiseen, vaan kasvattajan on kyettävä spontaanisti ja luovasti tarttumaan tilanteissa esiin tuleviin mahdollisuuksiin” (Nivala & Ryyänen, 2019, s. 115).

Partioryhmän ohjaajalla on siis merkittävä rooli sekä teoriassa, että myös käytännössä, kuten nuoret asian kuvasivat. Lapset samaistuvat ryhmää johtaviin henkilöihin. Ryhmän ohjaajista tulee esikuvia, joita ihannoida. Partioryhmän ohjaajan tulee olla tietoinen oman tehtävänsä kasvatuksellisesta tavoitteesta ja mahdollisesti pyrkiä luomaan edellä kuvatun Herman Nohlin mukaisen sosiaalipedagogisen kasvatuksellisen suhteen oman partioryhmänsä jäsenten kanssa yksilöllisesti. Partiotoininnassa usein samoajaikäisenä käytävä ROK-ryhmänohjaajakoulutus antaa pohjaa ryhmän ohjaamiselle. Näkisin erittäin tärkeänä, että nuori oman ryhmänsä ohjaajana, saa riittävää tukea ohjaamiseen

partioryhmän/lippukunnan aikuiselta, sillä onhan hän vasta itsekin oman identiteettinsä kasvun keskellä.

8 JOHTOPÄÄTÖKSET

Tämän luvun tarkoituksena on kuvata opinnäytetyön keskeisimmät johtopäätökset. Johtopäätöksissä kuvataan nuorten näkökulmasta heille merkitykselliset asiat määrittäessä yhteisöllisyyttä ja sen merkitystä nuorille partiotoiminnassa perustuen tutkimusaineistosta saatuun tietoon. Aiemmin opinnäytetyössä esitetyn teorian lisäksi perustellaan tutkimuksen tulosten esiin nostamia näkökulmia lähteisiin perustellen.

Yhteenvedonä tutkimuksen tuloksista voidaan todeta, eritavallakin asioita kysyttäessä, nuoret nostavat esille samoja asioita. Sosiaalipedagogisen näemyksen mukaisesti ihmisten välinen vuorovaikutus parhaimmillaan on dialogista ja tasavertainen suhde synnyttää keskinäistä luottamusta. Se puolestaan lähentää ihmisiä toisiinsa. Yhteisöllisyys kumpuaa yhteisöstä ja siinä toimivista jäsenistä. Nuoret kuvasivat monipuolisesti ryhmän toimintaan positiivisesti ja negatiivisesti vaikuttavia asioita. Näkisinkin nuorten omaavan kokemusta asian todellisesta tilanteesta, joten tutkimuksen tulos tältä osin on hyvin relevantti.

Huomionarvoista on myös Kivijärvi & Korkiamäen (2023, s. 147) tekemä tutkimus nuorten ikätoverisuhteiden vaikutuksesta nuorelle kehittyvään resilienssiin. Tuloksen perusteella ystävien antama emotionaalinen tuki, laajat kaveripiirit ja heidän kanssaan vietetty mielihyvää tuottava vapaa-aika, ovat omiaan kasvattamaan nuoren resilienssiä. Etenkin tilanteissa, joissa nuorella oli ongelmia lähisuhteiden kanssa, aktivoitui ikätoverisuhteisiin liittyvä tuki. He arvioivat myös resilienssin kytkeytyvän nuorten luottamukseen siitä, että ystävät ja vanhemmat ovat saatavilla tarpeen vaatiessa. Tutkimus osoittaa miten tärkeää nuorelle on kuulua ryhmään. Ryhmän ollessa harrastusmuotoinen, joka

tuottaa nuorelle mielihyvää, samaan aikaan taustalla toteutettavat kasvatukselliset tavoitteet, on yhdistelmänä valtava satsaus tulevaisuuteen.

Tutkimuksen tulosten perusteella nuoret korostivat luotsin merkitystä partiotoiminnassaan. Heillä oli esittää paljon toiveita millaisia ominaisuuksia hyvällä luotsilla tulisi olla, kuten aktiivinen, kannustava, kuunteleva, vastuuntuntoinen, innostava, avoin ja keskusteleva. Kaikki edellä mainitut ovat hyviä ominaisuuksia, joita olisi hyvä meidän kaikkien omata. Muutettaessa lähestymissuuntaa asiaan ryhmänohjaajan näkökulmasta, se on vapaaehtoistyötä. Mitkä ovat ryhmänohjaajan motiivit tehtävänsä, vaikuttaa hyvin paljon ryhmän partiotoiminnan sisältöön ja ryhmädynamiikkaan. Harmittavan moni lapsi keskeyttää partion siirtymävaiheessa ikäryhmästä toiseen, usein samalla vaihtuu myös ryhmänohjaaja. Nivelvaiheet ovat aina riski, koska niin moni asia muuttuu samanaikaisesti. Samalla voidaan pohtia nuorten kasvaessa heidän tulevan kriittisemmiksi sekä omaa harrastustaan kohtaan, että sen antamaan ja tuottamaan mielihyvään. Pohdittaessa sosiaalipedagogisen suhteen vaikuttavuutta, on sillä oma merkityksensä lasten parissa työskentelyssä. Mielenkiintoista olisikin tutkia tarkemmin partiotoiminnan keskeyttäneiden yksilöllisiä syitä ja sitä kautta löytää mahdollisia ratkaisuja harrastuksen parissa pysymiselle.

Harrastamisen mahdollistaminen kaikille lapsille ja nuorille on ensiarvoisen tärkeää. Lasten harrastaminen ei saisi olla kiinni perheen sosioekonomisesta asemasta eikä maantieteellisestä sijainnista. Jatkossa nuoria ja heidän toiveitaan tulisi kuunnella entistä tarkemmin monien eri nuorisoneuvostojen ottaessa kantaa niin paikallisiin kuin yhteiskunnallisiin asioihin. Harrastamisen Suomenmalli on kehitetty vastaamaan tähän tarpeeseen. Sen tavoitteena on lisätä lasten ja nuorten hyvinvointia, ja mahdollistaa mieluisa ja maksuton harrastus koulupäivän yhteydessä. Harrastamisen Suomen malli on kirjattu myös Nuorisolakiin, jossa säädetään laajemmin nuorisotyön ja -toiminnan edistämisestä ja nuorisopolitiikasta sekä vastuukysymyksistä, yhteistyöstä ja valtionrahoituksesta. (Nuorisolaki 21.12.2016/1285, 1 luku 1 §; Nuorisolaki 21.12.2016/1285, 3 luku 12 a §.)

Saloviita (2006, s. 154) kuvaa yhteistoiminnallisen oppimisen lisäävän koulu-yhteisössä oppilaiden sosiaalista yhteenkuuluvuutta. Edellisen lisäksi oppilaiden ystävyysuhteet lisääntyvät ja heidän keskinäinen hyväksyntänsä toisia kohtaan kehittyy. Vaikkakin Saloviidan näkemys perustuu esteettömyyteen ja osallistavan ympäristön luomiseen erityisluokkien lakkauttamiselle kouluissa on partiotoiminnassa mielestäni paljon yhtymäkohtia yhteistoiminnalliseen oppimiseen. Partiossa lapset ja nuoret tekevät ja keskustelevat paljon ryhmissä. Toisen mielipiteen kuunteleminen ja eri näkemysten arvostaminen kehittävät nuorten suvaitsevaisuutta. Edelleen yhdessä ratkaistavat tehtävät lisäävät nuorten ryhmässä toimimisen taitoja ja arvon antamista toisia kohtaan. Yhteistoiminnallisuuden keinoin koulussa pyritään tuottamaan kansalaisia, joilla on hallinnassaan yhdessä työskentelyn taidot ja siten he sitoutuvat demokraattisen yhteiskunnan periaatteisiin. (Saloviita, 2006, s. 165.) Partiokasvatuksessa näen monia yhtymäkohtia kansalais- ja demokratiakasvatukselle.

Partiotoiminnassa nuoret korostivat yhteisöllisyydessä Me-henkeä ja yhteisiä tapahtumia. Näkisin Me-hengen merkityksen nousevan partion yhteisistä arvoista, joita kaikki myös kunnioittavat ja noudattavat. Partiotoiminnassa hyödynnetään toiminnan yhteisöllistä, yhteistoiminnallista ja elämyksellistä luonetta nuorten persoonallisen ja sosiaalisen kasvun tukemisessa. Partion kasvatustavoitteet tukevat yksilön toimijuutta ja osallisuutta yhteiskunnassa. Yhteisöllisyys ja sen muodostuminen ovat luonteeltaan kehittyvä kokonaisuus. Lapsi aloittaessaan partioharrastuksen tulee kuuluvaksi yhteisöön, joka vuosien saatossa harrastuksen jatkuessa saa lisää syvyyttä muodostaen yhteisöllisyyden tunteen aikaansaamisen. Omasta itsestä huolehtimisen kautta opitaan toisista huolehtimista ja mitä vanhemmaksi nuori kasvaa hän ymmärtää oman vastuunsa ympäristöstä sekä yhteiskunnallisesta vaikuttamisesta. Globaali partiotoiminta yhdistää nuoria ympäri maailman niin sosiaalisesti, psyykkisesti kuin fyysisestikin. Neljän vuoden välein pidettävät maailmanlaajuiset jamboreet keräävät partiolaisia yhteen ympäri maailman. Viimeisin Suomen Finnjamboree järjestettiin kesällä 2022 Hämeenlinnan Evolla, johon osallistui

yli 13 000 lasta ja nuorta ympäri Suomea sekä ulkomailta. Näin ollen yhteisö ja yhteisöllisyys näyttäytyvät partiotoiminnassa hyvin moninaisesti.

Lopuksi nostaisin esille vielä ajankohtaisen asian, nuorten mielenterveyden ja siihen vaikuttavat asiat. Unicef on omassa mietinnössään Maailman lasten tila 2021 päätenyt vaatimaan parempia toimia lasten ja nuorten mielenterveyden edistämiseksi. Covid-19 pandemia on toiminut jäävuoren huippuna nostamaan keskusteluun lasten ja nuorten heikot tulokset mielenterveydentilaa mittaavissa kartoituksissa. Mietinnössä vaaditaan kiireellisiä investointeja huomioiden monialaisuuden, ei pelkästään terveydenhuoltoa vaan myös mm. koulutuksen ja vanhempien tukemisen osalta. Keskustelun esiin nostamisella pyritään edistämään ymmärrystä ja ottamalla vakavasti lasten ja nuorten kokemukset, ilman leimaamista ja mielenterveysongelmien luomaa stigmaa. (United Nations Children's Fund, 2021.) Nuoruusikä on psykologisen kehityksen osalta valintojen ja sopeutumisen aikaa. Nuori muodostaa käsitystä itsestään omasta toiminnasta saamansa palautteen perusteella ja näin samalla muodostaa omaa identiteettiään. (Nurmi ym., 2014, s. 150.) Sopeutumisessa käytettävät ajattelu ja hallintakeinot ovat yhteydessä nuoren mielenterveyteen, etenkin hankaluuksien ja stressaavan elämäntilanteen kohdatessa hänet. Tutkimuksissa on todettu myönteisen käsityksen itsestä, optimismin ja kyvyn tulkitella asiat positiivisesti omalta kannalta, vaikuttavan suojelevasti nuoria kielteisten elämäntapahtumien vaikutuksilta. (Nurmi ym., 2014, s. 170.)

Partiotoiminnassa puitteet nuorten hyvinvoinnin tukemiselle on suotuisat. Sosiaalisen yhteisöllisyyden merkitys jokaisessa ikäryhmässä on tärkeää lapsen ja nuoren kasvun ja kehityksen osalta. Ryhmään kuulumisen, jossa kokee olevansa hyväksytty omana itsenään, turvallisten aikuisten ympäröimänä, mielekkään yhdessä tekemisen mahdollistamana ja luottamuksen sekä avoimuuden ympäröimänä, ovat asioita, joita partio nuorille tarjoaa. Yhteisöllisyyden ja yhteenkuuluvuuden merkitys yhteisöissä on enenevässä määrin hyvin tärkeä osa ihmisen sosiaalisia suhteita. Kaikilla edellisillä, niin yksin kuin yhdessä, on

vaikutusta lasten ja nuorten mielenterveyteen. Kasvatus antaa lapselle ja nuorelle vastuullisen lähtökohdan edetä elämässä.

9 POHDINTA

Tässä luvussa arvioin tutkimustani kokonaisuutena, sen luotettavuutta sekä omaa oppimistani opinnäytetyöprosessin aikana. Opinnäytetyö oli laadullinen tutkimus, jonka tarkoituksena oli selvittää nuorten kokemuksia ja tunteita yhteisöllisyydestä oman harrastuksensa, partiotoiminnan parissa. Yhteisö ja yhteisöllisyys olivat käsitteitä, joita määrittelin sekä teorian että tutkimuksen tulosten ja nuorten kokeman perusteella. Opinnäytetyössä selvitettiin myös mitä nuoret odottavat partiotoiminnalta. Pohdintaosiossa tuon lisäksi esille kehittämisiä nuorten pysyvyyteen partioharrastuksen parissa sekä tämän opinnäytetyön perusteella esille nousevia jatkotutkimusehdotuksia.

9.1 Opinnäytetyön toteutus ja oma oppiminen

Opinnäytetyön idea sai alkunsa lapseni kysymyksestä: ”Voitaisiinko lähteä lomalle lappiin ja suorittaa mökillä partion 24 h Lilja -haasteita yhdessä oman partioryhmän kanssa?” Samalla alkoi sekä leirin suunnittelu, että oman opinnäytetyöni suunnittelu. Aikaisemmin partiotoiminta on näyttäytynyt minulle lapseni harrastuksena, nyt se sai aivan uudenlaista syvyyttä. Etsiessäni tietoa ja tutkiessani asioita opin paljon uutta, niin sosiaalipedagogiikan teoriasta kuin partion kasvatustavoitteista ja toiminnasta. Partiokasvatuksen ja sosiaalipedagogiikan teorian yhdistäminen tuntui heti alusta luontevalta ja mielenkiintoni opinnäytetyön laatimiseen pysyi yllä koko ajan.

Prosessina opinnäytetyö on laajin tekemäni yksittäinen opiskelutyö ja aluksi ison kokonaisuuden hahmottaminen tuntuikin haasteelliselta. Mielessäni pyöri

paljon asioita ja tiedon jäsentäminen oli ajoittain haastavaa. Oivalluksien ja erehdyksien jälkeen, sekä tutkimusteoriaa uudelleen lukien ja täten parempaa ymmärrystä saaden, tutkimukseni osiot määrittivät paikoilleen. Iso kokonaisuus selkiytyi entistä paremmin tutkimuksen ja kirjoittamisen edetessä. Kokonaisuudessaan opinnäytetyön loppuun saattamiseen kului aikaa puoli vuotta. Prosessin etenemiseen vaikuttivat päällekkäisesti tapahtuneet opintoihin liittyneet harjoittelu ja kurssit sekä oma työ. Suunnitelmallisuus ja ajankäytön priorisointi näyttelivät merkittävää osaa tutkimuksen tasaisen etenemisen kannalta.

Noin viisi vuotta sitten minulta kysyttiin kiinnostustani aloittaa sudenpenturyhmän ohjaajana partiossa. Tuolloin kieltäydyin, koska en kokenut olevani valmis aloittamaan ja ottamaan vastuullista tehtävää vastaan. Sosionominopinnot ovat vahvistaneet osaamistani ja muokanneet sisäistä ajatteluani. Opinnäytetyön tekemisen aikana asia palasi mieleeni ja sai minut pohtimaan sitä uudelleen. Edellisten saattamana koen olevani valmis ottamaan ohjaajan tehtävän vastuulleni.

9.2 Tulokset ja jatkotutkimusehdotukset

Tutkimuskysymyksiin koen saaneeni tutkittavilta laadukkaat vastaukset, vaikka avoimiin kysymyksiin läheskään kaikki eivät vastanneet. Ne, jotka vastasivat, toivat selkeästi esille halunsa saada oma ääni kuuluviin. Yksi opinnäytetyöni taustatavoiteasetannassa oli nuorten oman äänen ja mielipiteen kuuluviin saamisen. Tältä osin koen onnistuneeni työssäni hyvin, tuoden heidän näkemyksiään hyvin laajasti esille.

Tutkimukseni tulosten ja pohdintani perusteella toivon Suomen Partiolaisten saavan kehittämiskelpoisia ideoita ja ajatuksia esimerkiksi paikallisten lippukuntien tukemiseen. Niin uusien partiolaisten hankinnassa kuin vanhojen aktiivoinnissa näkisinkin nykyisten partiolaisten olevan parhaita toiminnan

markkinoijia, koska heillä on yhteinen kieli kavereiden kanssa sekä oma kokemus siitä, mitä partio on ja miltä se tuntuu.

Jatkotutkimuksena olisi mielenkiintoista tutkia, tunnistavatko ja näkevätkö partiolaiset harrastuksensa kasvatustavoitteet toiminnan taustalla. Entä millaisissa tilanteissa ne erityisesti nousevat esille ja missä ikävaiheessa nuoret ne toiminnasta tunnistavat.

9.3 Tutkimuksen luotettavuus ja eettisyys

Eettisyyden pohtiminen oli minulle henkilökohtaisesti tärkeä asia. Suurin osa nuorista oli vielä alaikäisiä, kaikki kuitenkin jo 15-vuotta täyttäneitä. Oma lapseni oli myös yksi tutkimuksen kohteena olleista nuorista. Oman kokemukseni perusteella tutkimustilanteessa kohtasin ja kohtelin kaikkia osallistujia tasapuolisesti.

Tutkimuksen reliabiliteettia varmistin hyvällä alustuksella tutkittaviin aiheisiin liittyen. Toistin myös antamani ohjeet uudelleen, varmistaen oikeinymmärrystä. Puheessani nuorille korostin jokaisen annetun vastauksen merkityksellisyyttä, etenkin tutkimuksen kohderyhmän ollessa ennalta hyvin rajattu. Kyselyyn osallistuivat kaikki. Tutkijana minulle se merkitsee kahta asiaa, olen onnistunut motivoimaan nuoret tutkimukseeni ja toisaalta nuorilla on halukkuutta saada ääntään kuuluviin, kun heille annettiin siihen mahdollisuus.

Tutkimuksen tulososiossa siteerasin nuorten antamia avoimia vastauksia, koska ne kuvasivat mielestäni erittäin osuvasti nuorten henkilökohtaisia kokemuksia, kuitenkin henkilöllisyyden pysyen suojassa. Tutkimustyön raportoinnissa olen myös pyrkinyt tarkkuuteen ja oman näkemykseni mukaan siinä myös onnistunut. Tutkimustulosten analysoinnissa toinen tutkija olisi saattanut painottaa tuloksia eri tavalla, tai korostanut eri asioita. Tämän vuoksi kaikkia tuloksia ei voi yleistää. Aineiston analysoinnissa pyrin tulkitsemaan

tutkimukseni tuloksia laajasti sekä monesta eri näkökulmasta, siinä aloittelevana tutkijana omasta mielestäni melko hyvin onnistuen.

9.4 Lopuksi

Pyhän Korkean Paikan leirin aikana sain tutustua seitsemään upeaan nuoreen, joista entuudestaan tiesin vain muutaman. Ilo, energisyys ja yhteisöllisyys kuvaavat hyvin tämän ryhmän toimintaa. Kaveria ei jätetä! Kahdeksannen leiriläisen, oman lapseni sain nähdä myös uudella tavalla, hänen partiokaveriensa keskuudessa.

Olen kiitollinen Suomen Partiolaisille, joka oli valmis toimimaan työelämäkumppanina opinnäytetyössäni. Opinnäytetyön ohjaajaltani sain hyvää ja laadukasta ohjausta sekä tsemppausta. Unohtaa ei sovi omaa perhettä, joka suhtautui hyvin joustavasti 'työ-opiskelu-opinnäytetyö' -yhdistelmän toteuttamiseen samanaikaisesti.

Loppuyhteenvetona totean tutkimustuloksien olevan hyvin realistisia ja ne antavat mielestäni hyvän kuvauksen nuorten kokemuksista ja näkemyksistä yhteisön toimintaan ja yhteisöllisyyden merkityksille partiotoiminnassa. Tutkimus tai tutkimustulos itsessään ei yhteisön mahdollisia toiminnallisia ongelmia ratkaise, sen tekevät ne ihmiset, jotka yhteisöön kuuluvat ja siinä toimivat. Yhteisöllisyyden tunne kumpuaa yhteisöstä, jonka luovat ihmiset keskenään vuorovaikutuksessa toistensa kanssa toimien. Miettikäämme jokainen pieni hetki, millaista yhteisöllisyyttä me itse kukin, omissa yhteisöissämme luomme.

LÄHTEET

Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. (1997). Tutki ja kirjoita (19., painos). Kirjayhtymä.

Hämäläinen, J. (2007). Nuorisokasvatuksen teoria sosiaalipedagogisessa kehityksessä. Teoksessa E. Nivala & M. Saastamoinen (toim.), Nuorisokasvatuksen teoria – perusteita ja puheenvuoroja (s. 176). Tampereen yliopistopaino.

Hämäläinen, J. & Kurki, L. (1997). Sosiaalipedagogiikka. WSOY.

Innokylä. (n.d.) Learning café eli oppimiskahvila työkalu. Haettu 31.1.2023 osoitteesta <https://innokyla.fi/fi/tyokalut/learning-cafe-eli-oppimiskahvila>

Kaipio, K. (1999). Kasvattava yhteisö. Gummerus Kirjapaino.

Karvola, J. (2015). Partion imussa – samoaja- ja vaeltajaikäisten harrastusmotiivit [AMK-opinnäytetyö, Haaga-Helia ammattikorkeakoulu]. Theseus. <https://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-201504295434>

Kivijärvi, A. & Korkiamäki, R. (2023). ”Kaverit auttaa aina”-Ikätoverisuhteet ja resilienssi. Teoksessa A. Kivijärvi (toim.), Läpi kriisien. Nuorisobarometri 2022. (s. 147). Hansaprint. <https://tietoanuurista.fi/wp-content/uploads/2023/03/nuorisobarometri-2022-web.pdf>

Kivijärvi, A. & Myllyniemi, S. (2023). Tilasto-osio. Teoksessa A. Kivijärvi (toim.), Läpi kriisien. Nuorisobarometri 2022. (s. 68). Hansaprint. <https://tietoanuurista.fi/wp-content/uploads/2023/03/nuorisobarometri-2022-web.pdf>

Kurki, L. (2006). Kansalainen persoonana yhteisössään. Teoksessa L. Kurki & E. Nivala (toim.), Hyvä ihminen ja kunnan kansalainen. Johdatus kansalaisuuden sosiaalipedagogiikkaan. (s. 61). Tampereen yliopistopaino.

Korkiamäki, R. (2013). Kaveria ei jätetä! Sosiaalinen pääoma nuorten vertais-suhteissa [väitöskirja, Tampereen yliopisto]. Suomen yliopistopaino.

Launonen, L. & Puolimatka, T. (2000). Sosiaalipedagogiikan ihmiskäsitykset ja etiikka, Opetusjulkaisuja 5/1999. Kuopion yliopiston painatuskeskus.

Lehtomäki, H. (2022). Mielekästä etäpartiota samoajille [YAMK-opinnäytetyö, Humanistinen ammattikorkeakoulu]. Theseus. <https://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-2022053013355>

Nivala, E. (2006). Kunnan kansalainen yhteiskunnan kasvatuksellisenä ihanteena. Teoksessa L. Kurki & E. Nivala (toim.), Hyvä ihminen ja kunnan kansalainen. Johdatus kansalaisuuden sosiaalipedagogiikkaan. Tampereen yliopistopaino.

Nivala, E. & Rynänen, S. (2019). Sosiaalipedagogiikka kohti inhimillisempää yhteiskuntaa (3. painos). Gaudeamus.

Nuorisolaki 21.12.2016/1285 Haettu 20.4.2023 osoitteesta <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2016/20161285>

Nurmi, J-E., Ahonen, T., Lyytinen, H., Lyytinen, P., Pulkkinen, L. & Ruoppila, I. (2014). Ihmisen psykologinen kehitys (5., uudistettu painos). PS-kustannus.

Raina, L. & Haapaniemi, R. (2007). Yhteisöllinen pedagogia. AS Pakett.

Rynänen, S. (n.d.). Yhteisöt kasvatuksen, taiteen ja hoivan voimavarana. Teoksessa I. Roivanen & S. Ranta-Tyrkkö (toim.), Yhteisöt ja yhteisösosiaalityön lähtökohdat. Painettu EU:ssa.

Saloviita, T. (2006). Yhteistoiminnallinen oppiminen ja osallistava kasvat. PS-kustannus.

Sosiaalialan korkeakoulutettujen ammattijärjestö Talentia ry. (2018). Arki, arvot ja etiikka, Sosiaalialan ammattihenkilön eettiset ohjeet. PunaMusta.

Suomen Partiolaiset – Finlands Scouter ry. (2018). Kasvatustavoitteet. https://pofbackendstorage.blob.core.windows.net/pofbackendproduction/assets/SP_kasvatustavoitteet_2018_taulukko_1_ea9497d981.pdf

Suomen Partiolaiset – Finlands Scouter ry. (n.d.-c). Organisaatio. Haettu 18.1.2023 osoitteesta <https://www.partio.fi/suomen-partiolaiset/tietoa-meista/organisaatio/>

Suomen Partiolaiset – Finlands Scouter ry. (2020a). Partiojohtajan käsikirja. Otava kirjapaino.

Suomen Partiolaiset – Finlands Scouter ry. (n.d.-b). Partiokasvatus. Haettu 20.1.2023 osoitteesta <https://partio-ohjelma.fi/partiokasvatus/partiokasvatus>

Suomen Partiolaiset – Finlands Scouter ry. (2020b). Suomen Partiolaiset – Finlands Scouter ry:n peruskirja. https://www.partio.fi/wp-content/uploads/2020/11/peruskirja2020_A5_FI.pdf

Suomen Partiolaiset – Finlands Scouter ry. (2023). Suomen Partiolaisten toimintasuunnitelma 2023. https://www.partio.fi/wp-content/uploads/2022/11/32-%C2%A7-Toimintasuunnitelma-2023_PN-hyvaksyma.pdf

Suomen Partiolaiset – Finlands Scouter ry. (n.d.-a). Tervetuloa mukaan partiioon! Haettu 27.1.2023 osoitteesta <https://www.partio.fi/tule-mukaan/>

Tuomi, J. & Sarajärvi, A. (2018). Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi (uudistettu laitos). Tammi.

Tutkimuseettinen neuvottelukunta. (2019). Ihmiseen kohdistuvan tutkimuksen eettiset periaatteet ja ihmistieteiden eettinen ennakoarviointi Suomessa. https://www.tenk.fi/sites/tenk.fi/files/Ihmistieteiden_eettisen_ennakoarviointin_ohje_2019.pdf

United Nations Children´s Fund. (2021). On my mind. The state of the world´s children 2021. Promoting, protecting and caring for children´s mental health. <https://www.unicef.org/media/108036/file/SOWC-2021-executive-summary.pdf>

Vilka, H. (2021a). Tutki ja kehitä (5., päivitetty painos). PS-kustannus.

Vilka, H. (2021b). Näin onnistut opinnäytetyössä. Ratkaisut tutkimuksen umpikujiin. PS-kustannus.

World Association of Girl Guides and Girl Scout. (n.d.) Our History. Haettu 21.1.2023 osoitteesta <https://www.wagggs.org/en/about-us/our-history/>

World Organization of the Scout Movement. (n.d.) Scouting´s History. Haettu 20.1.2023 osoitteesta <https://www.scout.org/who-we-are/scout-movement/scoutings-history>

LIITE 1

Suostumus tutkimukseen osallistumisesta

Tutkimuksen nimi: AMK-opinnäytetyö

Tutkimuksen tekijä: Piia Hongisto, sosionomiopiskelija

Opinnäytetyön tarkoituksena on tutkia Huittisten Eränkävijät ry:n samoajaikäisten ryhmän ja muutaman vaeltajaikäisen odotuksia partiotoimintaa kohtaan. Osana tutkimusta on myös yhteisöllisyyden merkityksen tutkiminen partioharrastuksessa kokonaisuudessaan sekä yhteisön merkityksen kokemuksellinen tutkiminen yksittäisen Lilja -haasteen suorittamisessa.

Tutkimuksen tulokset julkaistaan opinnäytetyön valmistuttua. Opinnäytetyön arvioitu valmistumisaika on kesä 2023. Valmis opinnäytetyö julkaistaan Theseuksessa. Se on Ammattikorkeakoulujen rehtorineuvoston Arene ry:n tarjoama verkkopalvelu, jossa julkaistaan Suomen ammattikorkeakoulujen opinnäytetöitä ja muita julkaisuja.

Minulle on selvitetty yllä mainitun tutkimuksen tarkoitus ja tutkimuksessa käytettävät tutkimusmenetelmät. Olen tietoinen siitä, että tutkimukseen osallistuminen on vapaaehtoista. Olen myös tietoinen siitä, että tutkimukseen osallistuminen ei aiheuta minulle minkäänlaisia kustannuksia, henkilöllisyyteni jää vain tutkijan tietoon ja minua koskevaa aineistoa käytetään vain kyseiseen tutkimukseen sekä aineisto hävitetään tutkimuksen valmistuttua.

Voin halutessani keskeyttää tutkimukseen osallistumisen milloin tahansa ilman, että minun täytyy perustella keskeyttämistäni tai että se vaikuttaa minun osallistumiseeni Korkean paikan leirille 2.-7.1.2023 yhteiseen tekemiseen ja toimintaan, tai jäsenyyteeni Suomen Partiolaisissa tai Huittisten Eränkävijöiden lippukunnassa.

Suostun siihen, että minua haastatellaan, havainnoidaan, kuvataan ja antamiani tietoja käytetään kyseisen tutkimuksen tarpeisiin.

Kuvan julkaisulupa opinnäytetyössä. Yhteiskuvien tai tilannekuvien julkaisu opinnäytetyössä ilman osallistujan nimeä.

Suostun En suostu

Päiväys _____

Tutkittavan allekirjoitus ja nimenselvennys

Suostun siihen, että huollettavaani haastatellaan, havainnoidaan, kuvataan ja hänen antamiinsa tietoja käytetään kyseisen tutkimuksen tarpeisiin.

Alaikäisen huoltajan suostumus, allekirjoitus ja nimenselvennys

LIITE 2

PARTIO -KYSELY

Mitä sinä odotat partio toiminnalta nyt ja tulevaisuudessa?

 piia.eliisa@gmail.com (Ei jaettu) [Vaihda tiliä](#)

*Pakollinen

Mihin ikäryhmään kuulut? *

Samoaja

Vaeltaja

Muu: _____

Minkä ikäisenä aloitit partion? *

alle 7-vuotiaana

7-9 vuotiaana

10-12 vuotiaana

13-15 vuotiaana

yli 16 -vuotiaana

Jos olet keskeyttänyt partion, niin miksi? *

Olen ollut aina yhtäjaksoisesti mukana

Muut harrastukset vievät aikani

Opiskelujen vuoksi

En osaa sanoa

Muu: _____

Mikä sai sinut jatkamaan partiossa?

Oma vastauksesi _____

Oletko saanut jonkun toisen liittymään partioon? *

Kyllä

En

Tiedätkö mikä on partiomenetelmä? *

Kyllä

En

Seuraava Tyhjennä lomake

SITOUTUMINEN JA KIINNOSTUS PARTIO TOIMINTAAN

Mistä seuraavista tykkäät eniten partiossa? *

Voit valita monta vaihtoehtoa.

partion arvot

ensiaputaidot

isänmaallisuus

itsensä ylittäminen

johtaminen

kansainvälisyys

kasvaminen

kaverit

keskusjärjestö (Suomen Partiolaiset - Finlands Scouter ry)

kokemukset

kolo tai muu partion kokoontumispaikka

koulutus

leirit

oma lippukunta

metsä ja luonto

merkit

musiikki

nuotio

oman ikäkauden tapahtumat

onnistuminen

uuden oppiminen

partioaate

partioihanteet

partiohuivi ja -paita

partio kerrat

partiolehdet

partiomenetelmä

partiotaidot

partiotaitokilpailut

partio-ohjelma

retket

ruokahuuto

ryhmänjohtaminen

soimut

suunnistus

suurtapahtumat

symboliikka

uskonnollisuus

uudet ihmiset

vaeltaminen

vastuu

velvollisuus

yhdessä tekeminen

yhteisöllisyys

Muu: _____

Mikä on sinun mielestäsi parasta partiossa?

Oma vastauksesi _____

Mikä saa sinut sitoutumaan partiotoimintaan tällä hetkellä? *

Valitse 3-4 mielestäsi tärkeintä asiaa.

samoaja/vaeltaja ohjelma

oman partioryhmän toiminta

partiotoiminnan monipuolisuus

mahdollisuus oppia uutta

leirit ja retket

kaverit ja yhteisöllisyys

partion arvopohja

vastuun ottaminen itsestäni ja ryhmästäni

johtajana toimiminen

Muu: _____

Kuinka mielenkiintoisena pidät oman ikäryhmäsi partio-ohjelman mukaisia tehtäviä ja rasteja? *

vastaa odotuksiani ja toiveitani

tuntuvat minulle pääosin liian helpoilta suorittaa

tuntuvat minulle pääosin liian haastavilta suorittaa

en osaa sanoa

Muu: _____

Millainen merkitys partioryhmän luotsilla on ryhmän toimintaan?

merkittävä rooli

ei niin suuri jos ei pienikään

ei ole merkitystä

en osaa sanoa

Millainen on hyvä luotsi?

Oma vastauksesi _____

Takaisin Seuraava Tyhjennä lomake

VAIKUTUSMAHDOLLISUUDET TOIMINTAAN

Millaiset mahdollisuudet sinulla on vaikuttaa oman partioryhmäsi toimintaan? *

ei lainkaan mahdollisuutta vaikuttaa

vähäiset mahdollisuudet vaikuttaa

jonkin verran mahdollisuus vaikuttaa

voin vaikuttaa melko paljon toimintaan

voin vaikuttaa paljon toimintaan

Kuinka tärkeää sinulle on saada vaikuttaa oman ryhmän toimintaan? *

ei ole tärkeää

melko tärkeää

todella tärkeää

en osaa sanoa

Haluaisitko vaikuttaa enemmän oman lippukunnan asioihin ja toimintaan? *

kyllä

en

en osaa sanoa

Millaisiin asioihin haluaisit vaikuttaa oman lippukunnan toiminnassa?

Oma vastauksesi _____

Takaisin Seuraava Tyhjennä lomake

TULEVAISUUDEN NÄKYMÄT

Kuinka todennäköisesti olet mukana partiotoiminnassa kolmen vuoden kuluttua? *

en ole mukana
 todennäköisesti jatkan partiossa
 ehdottomasti jatkan partiossa
 en osaa sanoa

Mitkä asiat vähentäisivät kiinnostustasi partiotoimintaa kohtaan tulevaisuudessa? *

Valitse 3-4 sinulle merkityksellisintä asiaa.

mielekkään tekemisen puuttuminen
 vie liikaa aikaa
 kavereiden ja yhteisöllisyyden puute
 johtajuus ei toimi
 mielipiteitäni ei kuunnella
 huono ilmapiiri
 vastuun ottaminen itsestä ja ryhmästä
 en tuntisi olevani arvostettu
 en pystyisi vaikuttamaan toimintaan
 partio-ohjelma
 en saa riittävästi tietoa tai tieto ei kulje
 ei mikään näistä
 Muu: _____

Mihin asioihin haluaisit tulevaisuudessa kiinnitettävän enemmän huomioita partiotoiminnassa? *

Oma vastauksesi _____

Partiotoiminnan suurimmat ikäryhmät ovat sudenpennut, seikkailijat ja tarpojat. *
Mikä on sinun mielestäsi isoin tai merkittävin syy siihen, että samoajaikäinen lopettaa partion?

Oma vastauksesi _____

Halutessasi voit vielä lisätä tähän kohtaan omia huomioitasi tai korostaa jotakin sinulle erityisen merkityksellistä asiaa partiossa.

Oma vastauksesi _____

Takaisin
Seuraava
Tyhjennä lomake